

De minnelisten : blyspel.

<https://hdl.handle.net/1874/371997>

DE

922⁶

MINNELISTEN,

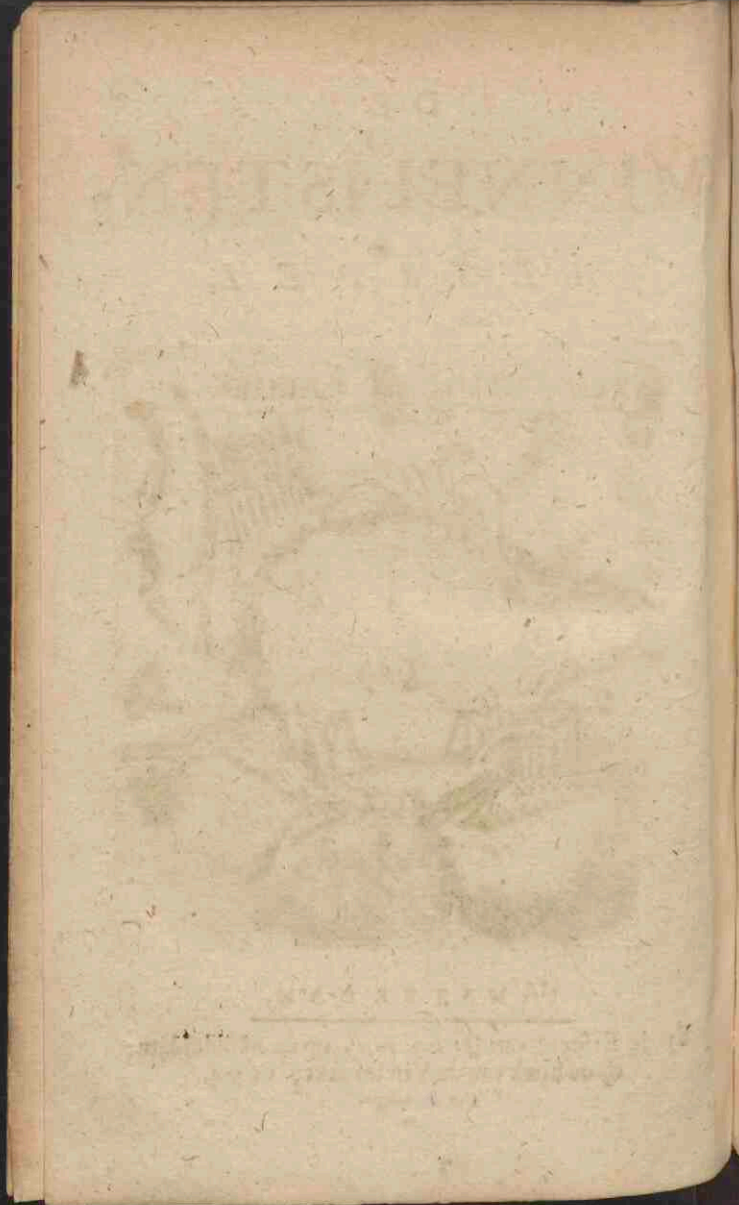
B L Y S P E L.

AMSTERDAM,

By de Erfgen: van J: Lescailje, op de Middeldam,
op de hoek van de Vischmarkt, 1694.

Met Privilegie.

AAN DE
A A N S C H O U W E R S
E N
L I E F H E B B E R S.

DE Dichtkonst, die alom vermaard is en geëerd,
Is altoos nuttig door de Wyzen gewaardeerd,
En tot een tydverdryf voor hunne geest gehouden,
Zoo by den tydgenood, als by de aloverouden.
Ons Nederland, dat voor geen and're landen wykt,
In overvloed van konst, door Konstenaars verrykt,
Verheft deez' groote konst ten hoogsten top van eeren;
Des Amstels Schouwtooneel doet hun eerzuchtig leeren,
Waar in hun geestbedryf staåg opgezongen word:
En jonger geesten door hun sporen aangepord
Tot 't sryden om die krans die langer duurd als 't leven.
Wy, door de zelve lust en yver aangedreven,
Voltooiden dit ons werk, dat noid 't Tooneel betrad;
't Geen op zyn eerste komst zoo goede ontmoeting had,
Dat zyn hervorming wierd bemind by ruim de meesten.
Wyl deze onze arbeid (tot ontspanninge onzer geesten
En eerlyk tydverdryf, verkoren) heeft behaagd,
Zoo hebben we onzen tyd noch moeiten niet beklaagd,
Maar 't strekt ons tot een spoor, om grooter werk na dezen
Tot nut der *Ouden Stok en Ouderlooze Weezen*
Te dichten. Zoo u iets in dit ons Spel ontmoet,
Dat na uw oordeel niet wel vloeiende is en goed,
Denkt 't is hun eerste, en dat me al oeffenend moet leeren:
Men raakt met d'eerste stap niet tot 't *gebouw der Eeren.*
Standvastigheid en werk vereischt deez' groote kont.
Bedek den misstal, en betoon hier in uw gonst.
Dit is het dat wy van uw heusheid slegts verzoeken.
Die gene die ons Spel wil zoeken te vercloeken,

Beginne een Eersteling, en breng het zoo ter baan,
Dat elk het Spel behaagd, en yder zy voldaan.
Wy zullen ons aan nyd of lastertaal niet stooren,
Wyl licht en duisternis ook t'zamen zyn geboren:
Wy weten ook, niets is volmaakt en vry van 't kwaad;
Want zelf de *Gerriffchaaf* oneff'ne plaatzen laat:
Wy hopen door de tyd, in de uren van ons rusten,
Te schaffen nieuwe stoff' aan uwe nieuwe lusten,
(Die onbedwongen gaan in dit doorluchtig perk)
Voor yders oogen, door *standvastigheid en werk*:
En dus te bouwen aan der *Zanggodinnen Tempel*,
Waar van naauw onzen voet bereikt den laagsten Drempel.

CONSTANTIA ET LABORE.

Inhoud van 't Spel.

*De Minnelisten, en de lust tot goude Schyven,
Bewegen hier een Maagd dat zy een man verbeeld,
En in die zelve stond haar Juffer rolle speeld;
Ze is Minnaar, Minnares en Broeder; haar bedryven
Ontdekt men menigmaal; maar door haar looze knecht
Werd Oom en Vriend misleid, en hy brengt 't all' te regt.*

Copie van de Privilegie.

DE Staten van Holland ende Westvrieland doen te weten. Alzo Ons vertoond is by de tegenwoordige Regenten van de Schouwburg tot Amsterdam, Dat zy Supplianten zedert eenige Jaaren herwaarts met hunne goede vrienden hadden gemaakt en ten Tooneele gevoert verscheiden Werken, zo van Treurspeelen, Blyspeelen als Klugten, welke zy lieden nu geerne met den druk gemeen wilden maken: doch gemerkt dat deze Werken door het nadrukken van anderen, veel van hun luister, zo in Taal als Spelkonst zouden komen te verliezen, en alzo zy Supplianten hen berooft zouden zien van hun byzondere oogwit om de Nederduitsche Taal en de Digtkonst voort te zetten, zo vonden zy hen genoodzaakt, om daar inne te voorzien, ende hen te keeren tot Ons, onderdanig verzoekende, dat Wy omme redenen voorsz. de Supplianten geliefden te verleenen Oktroy ofte Privilegie, omme alle hunne Werken reeds gemaakt, ende noch in 't licht te brengen, den tyd van vyftien Jaaren alleen te mogen drukken en verkoopen of doen drukken en verkoopen, met verbod van alle anderen op zekeren hooge peene daar toe by Ons te stellen, ende voorts in communiforma. Zo is 't dat Wy de Zake en 't Verzoek voorsz. overgemerkt hebbende, ende geuegen wezende ter bede van de Supplianten, uit Onze regte wetenschap, Souveraine magt ende autoriteit dezelve Supplianten gekonzenteert, geaccordeert ende geo'troijeert hebben, konzenteeren, accordeeren ende o'troijeeren mitsdezen, dat zy geduurende den tyd van vyftien eerst achter een volgende Jaaren de voorsz. Werken die reeds gedrukt zyn, ende die van tyd tot tyd door haar gemaakt ende in 't licht gebragt zullen werden, binnen den voorsz. Onzen Lande alleen zullen mogen drukken, doen drukken, uitgeven en verkoopen. Verbiedende daarom allen ende eenen ygelyken dezelve Werken naar te drukken, ofte elders naargedrukt binnen den zelve Onzen Lande te brengen, uit te geven ofte te verkoopen, op de verbeurte van alle de naargedrukte, ingebragte ofte verkogte Exemplaren, ende een boete van drie honderd guldens daar en boven te verbeuren, te appliceeren een derde part voor den Officier die de calange doen zal, een derde part voor den Armen ter Plaarze daar het cazus voorvallen zal, ende het resteerende derde part voor den Supplianten. Alles in dien verstante, dat wy de Supplianten met dezen Onzen O'troije alleen willende gratificeren, tot verhoedinge van haare schaade door het nadrukken van de voorsz. Werken, daar door in geenige deelen verstaan, den inhoud van dien te authorizeeren ofte te advouereen, ende veel min de zelve onder Onze protektie ende bescherminge, eenig meerder kredit, aanzien oft reputatie te geven, nemaar de Supplianten in kas daar in yets onbehoorlyk zoude mogen insueeren, alle het zelve tot haren laste zullen gehouden wezen te verantwoorden; tot dien einde wel expresselyk begeerende, dat by aldien zy dezen Onzen Oktroije voor de zelve Werken zullen willen stellen daar van geene geabbrevieerde ofte gecontra-

heerde mentie zullen mogen maaken , nemaar gehouden zullen weezen het zelve Octroy in 't geheel ende sonder eenige Omiffie daar voor te drukken ofte te doen drukken , ende dat sy gehouden sullen zyn een exemplaar van alle de voorsz. Werken , gebonden ende wel geconditioneert te brengen in de Bibliotheecq van Onse Universiteit tot Leiden , ende daar van behoorlyk te doen blyken. Alles op poene van het effect van dien te verliefen. Ende ten einde de Supplianten dezen Onzen Consent en Octroijs mogen genieten als naar behooren : Lasten wy allen ende eenen ygelyken die 't aangaan mag , dat zy de Supplianten van den inhoud van dezen doen , laten en gedogen , rustelyk en volkomenlyk genieten , en cesserende alle beletten ter contrarie. Gedaan in 'den Haage onder Onzen grooten Zegele hier aan doen hangen den xix September in 't Jaar onzes Heeren en Zaligmakers duizent zes hondert vier en tachtig.

G. F A G E L.

Ter Ordonnantie van de Staaten ,

S I M O N van B E A U M O N T.

De tegenwoordige Regenten van de *Schouwburg* , hebben het recht der bovenstaande Privilegie , voor *De Minnelisten* , Blyspel , vergund aan de Erfgenaamen van *J. Lescaijje*.

V E R T O O N E R S .

Rykert , Oom van Klara.

Klara , Nicht van Rykert , in mans kleederen , onder de naam van Rykert de Jonge.

Lodewyk , Minnaar van Klara.

Frederik , Oom van Maria.

Maria , Nicht van Frederik.

Ferdinand , Minnaar van Maria.

Michiel , Knecht van Klara.

Kristyn , Meid van Maria.

Jean Baptist , een Luiker Waal.

Het Tooneel is in 's Gravenhaage , voor de Huizen van Rykert en Frederik , op straat.

DE

MINNELISTEN,

B L Y S P E L.

E E R S T E B E D R Y F.

E E R S T E T O O N E E L.

Klara, in mans kleederen, *Lodewyk*, *Michiel*.

Michiel.

A, 't ambagt van de waereld te bedriegen,

En met een stout gelaat, door heder liegen,

Elk, zonder dat hy 't weet, in slaap te wiegen,

Daar in uitsteekend fyn te wezen; 'k zegge dat

Is goed, maar 't lukt wel best in 't Hof of groote Stad.

Klar. Ja, 't is een ambagt zeer uitstekend. zoo gy 't vat.

Mich. Dog 't valt wat lastig. maar de lofen goudscheiven,
Die veel het loon zyn, doen die moeij'lykheid verdryven.

Lod. Zoo is dit dan uw' ambagt? *Mich.* Ja, en gy

Zult haast meêr meesters zyn in deez' bedriegery,

Als ik. *Klar.* Beschuldig ons dog daar niet meê. *Mich.* Ik

Dat daag'lyks doen. *Klar.* Waar in? (zie je

Mich. Hou u zoo vreemd niet, o! het is Galanterie

By u genaamd, ten opzigt van de min:

Maar als 't het geldje raakt word 't in zyn regte zin,

Dat is bedriegery, genomen;

Want zedert gy van Luik zyt hier gekomen

In 's Gravenhaag, zoo hebt gy in

Die tyd zoo veel gedaan, dat als ik 't wou vertellen,

Het stof gaf om daar van een Blyspel op te stellen.

DE MINNELISTEN,

Dan benje een Juffer, en dan speelje eens weêr voor man.
Als ons, net a propôs, je kleeding toonen kan.

Klar. Dat 's waar: maar schoon ik door 't verkleeden
Myn zelf verander, zoo blyf ik dog die ik ben.

Gy weet dat deze list en buiten spotigheden
Geschiên om de erfgenaam van Oom te wezen, en
Om dat te zyn moet ik myn broêr en my vertoonen.

Mich. Dat 's ligt te doen; want als men u ter deeg bekykt,
Dan ziet men dat ge uw broêr net op een duit gelykt.

Maar Sjeur de dood die wou je broeder niet verschoo-
Maar nam hem in passant zoo meê incognito; (nen,
En zoo ik u tot Raadsheer strekte

Zou ik u raden dat gy 't niemant meêr ontdekte;
Want zoo jou Oom dit kwam te weten, o!

Daar zou een slordig huisje leggen;

Want, Juffrouw Rykert, 'k zal 't je, by myn jean, wel zeg-
Ik loof dat hy je dan onterven zou; of zoo (gen:

't Op 't best al uit viel, zou jy met zyn vrienden delen,
En dat zou jou geen kleintje schelen; (keerd,

Want 'k vrees dat Lodewyk, wanneer de kans eens
U dan niet trouwen zou.

Lodewijk tegen Michiel.

Michiel, gy affronteerd

My op het hoogst, en 't is een teken,

Dat gy noch twyfeld aan myn min. waar is 't gebleken
Dat vuile gierigheid my en myn hert regeerd?

tegens Klara.

De deugd en schoonheid, die in u steeds triomfeerd,
Die zyn genoeg voor my om alle ding te haten,
Veel liever wilde ik 't all' als u alleen verlaten.

Mich. Maar zeg eens, sieltezoof, weet jy het wel wanneer

Jy zoo veracht'lyk van de rykdom spreekt, myn Heer,
Dat jy 'er niet op denkt dat je alle daag moet eten?

Want, *sine Cerere & Baccho*, dit 's Latyn

Maar; *friget Venus*, dat is, zonder spys of wyn

En kan geen rechte liefde zyn.

Dit moet jy alles voor een vaste regel weten,

Ook

Ook dit, wanneer men 't hert niet wat gesterkt en heeft
Zoo word de liefde ziek en heeft haast uitgeleefd:

Want in een keuken daar het mager,

En schraal is, kan men niet zeer vrolyk zyn, om geld

Zoo koopt men booter; als de beurs wel is gesteld

Krygt elk zyn vyand wel te vriend, en ligt tot zwager.

Lod. Ja 't geld is noodig en noodzaak'lyk. *Mich.* Zoo ben jy

Dan in een' ichuit met my?

Lod. O ja, wat dat belangd heel garen,

Daar moet men gaauw om zyn. *Mich.* Wil jy me dat
verklaren?

Dat heb ik tot myn schaã al lang geweten; want

'k Heb Groenland, ja ik heb de zoon zyn ledikant

Bezogt en wel gezien, en alles onderwonden;

Maar ik heb nergens geen' als hebziek volk gevonden.

Jy bent het, Juffer Klare, en ik, ik ben het meê.

Haar Vader die wel wist dat ik op deze zee

Bevaren was, heeft my verzogt, zyn zoon te wezen

Tot medgezel, om hem te leeren hoe de jeugd

Moet leeren leven, en ik dienden hem met vreugd;

Maar zie haar broêr is dood, maar meêr hier van na

Een beê heb ik aan u, myn Heer? (dezen.)

Lod. Spreek op, Michiel, wat 's uw begeer?

Mich. Dat gy uw Oom vleid, en geen reden geeft tot klagen,

't Is een ryk hondje. *Lod.* Al wat gy my gebied ik doe 't

En hy mord noit: 'k zoek hem ook daag'lyks te behagen,

En nergens vind ik tegenspoed:

Maar hoop te deelen met Maria al zyn goed;

Ik ben zyn Neef, en zy zyn Nigt, 't is reeds besteken,

Mejuffer, met uw Oom dit dubb'le trouwverbond,

Zy neemt u voor Galant, en 't is haar nooit gebleken

Da' gy een Juffer zyt, zy weet niet van de vond:

Wy zien zoo 't ongeluk de list niet komt te breken,

De Huuw'lyks-knoop gemaakt in weinig weken.

Klar. Ach! dit ontroerd my. *Lod.* Ei! Mejuffer, laat dit niet

Uw hert ontroeren, noch al 't geen dat nu geschied.

Mich. Hoor laat jy my dit kluw ontwarren, 'k zel 't wel

stellen:

A 5

Want

Want wel begonnen is al meer als half gedaan. (len.

Uw Oom die zitje t'huis aan 't Huuw'lyksgoed te tel-
Klar. 'k Zal u niet onbeloond voor die dienst laten gaan.

Lod. Noch ik, dat weet gy wel. *Mich.* Wel zou ik dat niet weten!

Wel weten wy het niet? maar wil 't maar niet vergeten.
 Maar holla, dat je nou de droes... je Oom die komt daar aan.

Klar. Maar zou hy onze praat niet hebben kunnen hooren?

Mich. Neen, niemendal, hy heeft wat anders om zyn ooren.

T W E E D E T O O N E E L.

Rykert, Klara, in mans kleederen, Lodewyk, Michiel.

Ryk. **G**OËn dag Heer Lodewyk, 'k ben bly dat ik u zie,
 U ook, Neef Rykert, die
 Ik als myn zoon bemin, hoe gaat het nu? 't is heden
 Een maand geleden

Dat gy hier in den Haag gekomen zyt;

Ik kan u zeggen dat ik u in al die tyd

Geen zesmaal heb gezien, waar gaat gy allo dagen?

Klar. Myn tyd ik meest by myn Matres verflyt,
 Gelyk gy hebt belast. *Ryk.* Dat zou my niet mishagen;
 Maar gy kund 's morgens wel en 's avonds by my zyn.

Klar. Dat 's waar, Oom, maar de tyd ontschiet straks door
 het praten,

'k Moet by haar eten, want ik kan haar niet verlaten,

Zoo dat, eer dat ik 's avonds t'huis kan zyn,

Zyt gy te bed, en eer ik opsta, gy uw dingen (lui

Verrichten gaat. *Ryk.* Dat 's waar; maar my dunkt jonge

Als gy, in de eerste bloem van 't jong en jeugdige leven,

Gy hoorde u zoo niet tot de luiheid te begeven.

Ik zeg dit niet dat ik door dit bedil

Uw doen bestraffen wil:

Want 'k weet wel dat de jeugd niet graag wil lessen hoo- (ren,

Schoon 't tot haar best is, neen, o neen! ze is veel te wys:

Die eigenwysheid die is haar als aangeboren,

Dit 's hier meê uit, maar om het geene ik u te voren

Ge-

Gezeid heb te doen zien, zoo maak ik als dat gy
En Klare, uw zuster, na myn sterven,
Myn geld en goed alleen zult erven.

Het Huuw'lyks goed is klaar, 't kontrakt dat moeten wy
Maar onderteikenen, 'k wil u dan by malkander
Eens zien, dat ik noit zag, maar de een wel kort na de
ander.

Klar. Oom, laat ons nu maar voort na den Notaris gaan,
Als wy hier weêr zyn zal zy 't teikenen, daar 's niet aan
Of gy haar hier ziet. *Ryk.* Hoor, zoo gy 't wild tegenspre-
Zoo zal ik 't gantsch kontrakt verbreken. (ken
Ik wil 't zoo, zeg ik, en daar meê is dit gedaan.
Waar ging uw Zuster en waar zullen wy haar vinden?

Klar. Ze is aan Heer Fred'riks huis, zoo my Heer Lod'wyk
zeid,

By myn Matres, en we achtend als by vrienden.

Ryk. 'k Ga aanstonds na haar toe. *Klar.* Ei! neen, Oom, laat
de meid

Daar liever heen gaan, want dat gaan zou u vervelen.

Ryk. Neen ik zal zelf daar gaan, dat kan my niet verschelen,
'k Zal my die moeite wel getroosten; blyf zoo lang
Tot ik weêrom kom.

D E R D E T O O N E E L.

Klara, in mans kleederen, *Lodewyk*, *Michiel*.

Klar. **A** Ch! Heer Lodewyk, 'k word bang.
Ik weet niet waar ik nog myn toevlucht heen zal ne-
men;

Ik vrees dat hy op 't laatst daar agter komen zal.

Mich. O jy begint al weêr te teemen!

Geen nood, geen nood, de kat die is al in de val;

Ho! ho! weg! weg! neen, dat is niemendal!

Wy hebben Rykert al een maand lang door ons liegen

Geblindhokt, 'k zal hem noch wel honderdmaal be-
driegen,

En zoo ik dat niet doe, zoo hou me vry voor mal.

Als

Als gy u als een Juffer gaat verkleeden,
 Of als een Heer, zoo ken jy als je wild ook al
 't Bedrog bedekken, en met heele goede reden:
 Zyn bril moet zuiver zyn, zoo hy wil 't onderscheid

Dat tuffen een jong Juffertje en een Heertje
 Van agtien jaar is, zien. ja, by myn keel, ik zweertje,
 Dit is van Seneka noch nooit klaar uitgeleid

Klar. Gy reveld. *Mich.* O jy kunt in alle deelen
 Je rol heel net en aardig spelen!

Je bint Galant, en jou gewaande Minnares,
 Ik meen Juffrouw Marie, is van de Mingoddes,
 'k Wil zeggen Minnegod, gewond, by form van spreken,
 Met zoo veel pylen, als in de yz're varkens steken.

Lod. Hoe weer gy dat myn Nigt zoo minziek is?

Mich. Dat 's ligt te zien aan al haar videmis,
 Die geepze kleur, die lagjes en die lonkjes,
 Bezoekjes, baaltjes, hé! zyn dat geen minnevonkjes,
 Zoo vat ik 't hier wel drommels mis.

En was zy niet zoo zot het zou u wel berouwen.

Ik zie zy komt met de ouwen Heer daar aan.

Mejuffer Rykert, jy moet haar wat vleijen gaan.

Klar. Ik zie haar beide, ik zal my als haar Minnaar houwen.

VIERDE TOONEEL.

Maria, Klara, als voren, Lodewyk, Michiel.

Mar. 'k **B**En bly dat ik u zie, myn Heer, fris en gezond,
 Maar uw Oom Rykert kwam tot onzent in
 zoo even,

En om dat hy uw zuster niet en vond

Zoo wierd hy moeijelyk, en heeft al half gekeven.

Dog 'k stelden hem ter neêr met zoo een gauwe vond.

Klar. 'k Weet ook niet waar zy is, ik heb haar niet vernomen:

't Is vreemd: waar of zy blyft? maar 'k zie myn Oom
 daar komen.

V Y F D E T O O N E E L.

Rykert, Maria, Klara, in mans kleederen, Lodewyk, Michiel, Krystyn, met een markt-emmer.

Ryk. 'k **B** En bly dat ik dit zoet gezelschap hier van pas Zoo t'zamen vind, ik wou dat hier Nicht Klara Ik dacht haar zekerlyk te vinden by de vrienden; (was; Dog zy was daar niet: maar, Neef 'k vond daar uw be- minde:

Ik kan niet denken waar zy is of waar zy loopt:
Ze is tot Heer Frederiks geweest, ik had gehoopt,
Terwyl zy daar niet was, haar hier aan huis te vinden.

Maria, tegens Klara, ter zyden.

„ 'k Zal met een leugentjen uw Oom hier in verblinden.

Ryk. 't Is van myn Nicht niet wel bedacht, veel min gedaan.

Maria tegens Rykert.

Myn Heer, ze is van ons huis voort na de markt gegaan,
Ik ga daar ook na toe, en zal haar zeggen,
Als ik haar zie, dat gy haar spreken moet.

Krystyn tegens Michiel.

Sinjeur

Michiel, hadi. *Mich.* Madam, vot Serviteur,
Je voetveeg, en je slaaf, van achter en van veur.

Z E S D E T O O N E E L.

Rykert, Klara, in mans kleederen, Lodewyk, Michiel.

Rykert Klara weêrhoudende, die Maria volgen wil.

B Lyf hier, Neef, gy en moet nooit hinderpalen leggen

Aan die ter markt wil gaan, want dat in 't koopen steurt;

Blyf wat by my, en hoor my op myn beurt, (gen,

't Is u hoognoodig ('k hoef't voor Lod'wyk niet te zwy-

Want hy zou't evenwel in 't kort te weten krygen)

'k Heb met Heer Frederik uw Huuw'lyk vast gesteld,

't Is ook geteikend, en daar in zoo werd vermeld,

Dat

DE MINNELISTEN,

Dat ik u zal tien duizend guldens langen
 Tot Huuw'lyksgoed, en gy zult eens zoo veel ontfangen
 Van Fred'rik, en dit staat daar in heel wyd en breed.
 En onder and'ren, dat zoo haast 't zal zyn geschreven,
 Zoo zullen we u dat geld in goud in handen geven,
 't Geld is van alle bei gereed.

Klar. Maar Oom, uw Erffenis.... *Ryk.* Daar moet men
 niet van spreken,

In 't Huuwelyks kontrakt is alles vergeleken;
 Ik heb u aangesteld tot erven van myn goed.

Klar. Oom, 'k ben aan u wel hoog verpligt. *Ryk.* 'k Heb
 voor uw zuster

Het Huuwelykskontrakt geteikend, schep maar moet,
 Toond u hier over niet ontroerd, of ongeruster:
 Maar doet u zelf nu wat vermaak aan met uw bruid.
 Nu kind'ren, goeijen dag tot weérziens, 'k ga eens uit.

ZEVENDE TOONEEL.

Klara, in mans gewaad, *Lodewyk*, *Michiel*.

Klar. **I**k vrees! ik vrees! *Mich.* Dat ouwe vreezen!
 Wat vreesje? en waar toe zal doch al dit vreezen
 wezen?

Klar. Dat ik my en myn broër niet te gelyk kan zyn.

Mich. Is dit de reden? *Klar.* Ja. *Lod.* Wel, 't heeft ook vry
 wat schyn.

Ook is 't niet buiten reën dat zy bekommernissen....

Mich. 't Gaat alles voor de wind, 't en kan ons nou niet
 Het is zoo goed, o meisje man! (missen,

Nou 't geldje klaar is, als 't ter waereld wezen kan:

Met schoone borden zel jy t'avond zitten (reed;

Op 't Huuw'lyks sluitmaal. *Klar.* Maar op my na is 't ge-

En my dunkt dat gy my en myne Sex vergeet,

Om dat men my houd voor een Jongeling. *Mich.* Een

En zwarte, weten wy dat niet? (witte

Klar. Myn Oom die maakt my weér ontruff, gelyk gy ziet,

Waar uit ik niet zie dat gy my zult redden konnen. *Mich.*

- Mich.* 't Werk is begonnen en dat moet nu afgesponnen,
 En ik zeg dat gy uw geluk niet kend,
 Het staat zoo schoon met al je zaken
 Als jy kund wenschen, jy hoeft maar alleen een end,
 Met voort 't kontrakt te teikenen, te maken,
 Dan heb je 't geld, en dan ken jy
 Het stellen zoo je wild. *Klar.* 'k Zou dit als schelmery.
 Verwerpen. *Mich.* 't Geld zel jy voort by 't kontrakt
 ontfangen, (langen
 Niet waar? wel ken jy 't dan niet an Heer Lod'wyk
Klar. Wel ja. *Mich.* Als jy 't hem geeft en morgen weder
 neemt,
 Is 't dievery dan? *Klar.* Neen. *Mich.* Waar vreesje voor?
 dat 's vreemd!
Klar. Dat dan Heer Frederik, door haastigheid verbolgen,
 Myn broeder ligt zal doen vervolgen.
Mich. Wat zou hy doch uitregten? want de dood
 Vreesd nergens voor, en hy heeft dan geen nood.
Klar. Schoon broeder dood is, zoo zou dit, als gy kunt den-
 Myn goede naam niet weinig krenken. (ken,
 Hy zou gelooven dat hy een bedrieger was,
 Ja dief of deugeniet, zoo ras
 Als hy dit hoorden, zou hy voort 't kontrakt verbreken.
Mich. Daar zal ik wel een schot veur schieten, en besteken
 iets dat aan hem ontnemd alle agterdocht;
 Ho! ho! dat hoeft niet verr'gezogt:
 Men zal hem zeggen dat uw broeder duelleerde,
 En van 't gevegt als een verwinnaar triomfeerde,
 En dat hy, om het bloed
 Dat hy vergoten heeft, zich nou verbergen moet:
 Terwyl dat hem die leugen op zal houwen,
 Zoo kun jy met Heer Lod'wyk trouwen.
Lod. Dat vind ik goed. *Klar.* Ik meê. *Lod.* Wel aan dan
 laat ons 't strak
 In 't werk gaan stellen, gy moet, om met meêr gemak
 Dit uit te voeren, u nog eens maar gaan verkleeden,
 Zeg, wat dunkt u, Michiel? *Mich.* Wacht, laat my wat
 met vreden, De

De droes! daar schiet me iets in dat ik vergeten had;
 't Is dat Heer Ferdinand, jeloers gelyk een Sater,
 Juffrouw Marie bemind. *Lod.* Hy roerd wat veel zyn
 snater,

Maar daar is raad toe, en het best Michiel, is dat
 Gy Nigt Mariaas Meid zoekt op uw zy' te winnen,
 Dan zie ik 't heele werk in 't kort wel af te spinnen.

Mich. Ha! ha! ik weet al wat, en zonder veel gevaar:
 Ik hebde Vryer al zoo wat gemaakt by haar,
 Is't niet probatum est? nu zie 'k de baan al klaar,
 Ga jy maar heen, ik zie jy komt, vertrek u maar.

A C H T S T E T O O N E E L.

Michiel, Kristyn.

Mich. **W**El zoetert! mag ik wel een woordje met je
 spreken? (ken?)

Krist. Hoe! Acht je my voor zoet, waar zou dat tog in ste-
 Maar evenwel wat is 't? *Mich.* Niks, 'k zeg je goeden dag.
 En dat ik sterf van liefde. *Krist.* En van wat slag?

Mich. Gelyk myn Heer en jou Juffrouw malkaâr bewyzen,
 Die heb je wel gezien, die ken je ook niet mispryzen?
 Wat dunk je, dat wy haar zoo volgden? *Krist.* O je scheerd
 De gek maar met me, ik weet hoe ligt een minnaar keerd,
 Zy zoeken maar de meisjes te bedriegen,
 Door een deel sprookjes van 't rood kousje, en helder
 liegen. (zyn reên)

Mich. Je bint veel banger als jou Juffrouw. *Krist.* 't Heeft
 Haar Minnaar mind haar als zyn zelf, en haar alleen.

Mich. En ik bemin jou als je Juffers hand haar mosje.

Krist. Ei hoor eens! dat 's een term van 't allernieuwste
Mich. Ja ik bemin jou als een gierigaart het geld. (snofje.)

Krist. Ei lieve dat is mooi! wel wat of je al verteld?
Mich. Ja als de Duitfers doen den vollen rinssen beker.

Krist. Wel dat is hups, Michiel, dat gaat al fraai, ja 't zeker.

Mich. Als de Advokaten het proces, zoo min ik jou.

Krist. Wel dat gaat zoet, men Heer! *Mich.* O zieltje van
 myn vr' uw! 'k Zeg

'k Zeg, vrouwtje van myn ziel, gebiedster van de landen,
En 't keizerryk myn's herts, zoo jy een ring'tje waard,
Ik droeg jou aan de vingers van myn handen.

Ei! laat ik jou ereis. . . *Krist.* Zoet, zoet, Michiel, bedaard,
En hou je handen t'huis, wat wil je hier beginnen?
Ik ben een meid met eer. *Mich.* Zoo wou ik je ook be-
minnen,

Dat zweer ik jou, myn lief, by Sint Krispinus trouw,
En dit's myn Zundags eed, dat ik jou als myn vrouw,
Oprecht beminnen zal, maar zeg eens wie van beide
Gy 't liefst diend, Fred'rik of Maria? *Krist.* Zoo ik 't zeide
Wilt jy het. Alle bei. *Mich.* Dat's by myn zolen tehoon:
Want als me 'er twee bediend, dan trekt men dubbeld
loon.

Krist. Maar waar voor dien je tog Heer Rykert ordinaris?

Mich. Voor jongen, kamerling, slalmester, sekretaris,
Ook kontroleur en kneegt, en 'k weet niet wat al meer;
Ja keldermeester ook, en kan ook aan myn Heer
Verstrekken voor zyn stoet, dies koom ik u aanbieden
In myn persoon alleen het ampt van twintig lieden.

Krist. Dat's al te veel, want zoo daar een
Maar ontrouw wierd zoo bleef'er geen.

Mich. Hoe! ken jy ongetrouwheid vreezen (zen?)
Van zulke in welkers hert de trouw steeds blyft in we-
Heb ik veel ampten, gy weêr veel bevalligheden,
En yder dienst van my, stel ik maar tegen een.

Jy bend vol deugd en goelikheden,
Blank, bolletjes, en net besneden

Van muil en pootjes, en je hebt nog 'k weet niet wat,
Dat ik zoo zeer bemin, ja meer als 't Fransse nat.

En zeg het zelf, hoe kan men meer malkaâr gelyken
Als wy, die t'zamen een, en meerder dienst doen blykend
Krist. Michiel je bent een snaak, loos, inedig, en vol list,
Zoo dra als ik je zag, heb ik dat wel gegift.

Mich. Dat ik jou zoetert heb verkoren

Tot myn beminde, ken je uit all' myn zugtjes hooren.

Krist. Dat is maar veinzery. *Mich.* Neen, veinzen ken ik niet;
B

Wie

Wie zou niet minnen als hy jou maar voor hem ziet?
 Als ik jou trouw blyf, zel jy dan myn Heer ook dienell,
 Zeg? by je Juffer? *Krist.* Ja. *Mich.* Maar zeker wel te
 mienen?

Krist Uit goejer herten. *Mich.* Ei, zeg my dan eens opregt,
 Haagd haar Heer Ferdinand; *Krist.* Neen, hy's jaloers.
Mich. Dat's slegt. (ten.

Maar nu myn meester? *Krist.* Die bemind zy boven ma-
 Zy zou om zynend wil het eten wel verlaten:
 Zy reveld, praat en droomd van hem schier alle nagt;
 Zy heeft geen appetyt, ja zelf verliest ze 'er kragt.
 Zy ken, als ze om hem denkt, niet slapen nog niet
 rusten. (lusten,

Mich. Dat jy me ook zoo beminde. *Krist.* En dat zou my niet
 En zoo het nou zoo was, wat zou jy dan doen, zegt?

Mich. 'k Zou eveneens doen als een onbedreven knegt.

Krist. Wel dat zou fraaitjes zyn als je alles mogt bedryven.

Mich. Wat hoef je nu zoo lang zoo stuurs en vies te blyven,
 Ei! zoen my eens? *Krist.* Neen, neen, dat komt nog
 niet te pas:

Daar komen de ouwe lui, laat staan, hei, stil, loop ras,
 Zoo myn Sinjeur my ziet, zoo vreez ik zal hy knorren.

Mich. Ik draaf na't Posthuiz, eer de myne raakt aan't mor-
 Vaar wel, myn lief, myn Engelin. (ren.

Krist. Vaar wel, myne onbedreven in de min.

NEG ENDE TOONEEL.

Rykert, Frederik, Klara, een weinig daar na in mans
 gewaad uit 't huiz van *Rykert* komende.

Rykert tegens Frederik.

K Om laat ons in passant tot ouzend gaan, en kyken
 Of Neef en Nigt ook nog in huiz zyn, maar ik zal
 U niet ophouden, want 't was kwaad in dit geval
 Een eenig oogenblik te wagten, 't zou niet lyken;
 Ik zal hem nog wat onderrigten hoe hy moet
 Zig dragen by zyn bruid, en hoe men dat hier doet. *Klar*

*Klara, in mans kleederen komende uit 't huiz
van Rykert en willende uitgaan.*

Hoe, Neef! zyt gy zoo laat noch t'huiz te vinden?
Gy hoorde alreeds te zyn by uw beminden.

Fred. Ik, en Heer Rykert zyn al lang gereed geweest,
Hoewel niet aangedaan met een verliefde geest:
Wy komen r'zamen van Heer Robbert de Notaris;
En zyn daar eens gaan zien of alles ook al klaar is.

Ryk. Maar waar blyft nu uw zuster? maak
Dat zy met ons gaat. *Klar.* Oom, zy kan niet. *Ryk.* Om
wat zaak? (kwellen,

Wat hinderd haar daar in? *Klar.* Een zinking komt haar
De schele hoofdpyn.... *Ryk.* 'k Heb den brui van al dat
lellen:

Dat is maar wijse wasje, en 'k wed't is anders niet:
Zy koom', en daar meê uit, ik wil dat 't voort geschied.
Fred. 't Is alles tot haar dienst tot mynent. *Klar.* Maar myn
Heeren

Zy kan niet, ze is te bed, en rust wat uit haar kleêren.
Ryk. Zeg dat zy haar weêr kleed, en doet haar sluijer om.
Klar. Maar... *Ryk.* Zonder maren, gaâ, en vraag na geen
Of ik zel zelve gaan. (waarom,

Klara, na binnengaande.

Helaas! hoe zal ik 't maken?

Hier moet een list bedagt, om uit deez' strik te raken.

Ryk. Laat ons wat wagten, want hy komt zoo daat'lyk weêr,
En zy zal met ons meê na uwend gaan. *Fred.* Myn Heer,
Zy zal wel beteren, indien zy wat mag rusten,
Want schele hoofdpyn die beneemd den mens zyn
lusten.

Ryk. Men moet zig zoo niet koest'ren, Heer.

Fred. Maar zulk een kwaal doet euvel zeer.

Ryk. 'k Mag eens na meester Jakob zenden,
En zien, of hy niet weet wa' midd'len aan te wenden
Tot haar herstelling; maar die man eist zoo veel geld,
Dat 't al te schrikk'lyk is: zy mogen ons wat helpen,
Maar, Heer, men paaid haar met geen schelpen.

Fred. Ja een Apteker, Heer, die gaauw en aardig is,

Maakt een dukaat van 't geen een stuiver waardig is.

Ryk. Daar is geen spreekwoord, of het heeft zyn valte gron-

Dat heb ik in zoo menig waar bevonden. (den,

Zy stellen al zoo veel als Dokters voor haar gang,

En voor haar rekening ben ik te grouw'lyk bang.

Fred. Ja wel de meeste part zyn zulke groote Heeren,

Zy willen dat men haar zal als Doktoren eeren,

Maar daar hoord vry wat toe, men doktoreerd zoo ligt

Hier in den Haag niet, maar de pligt

Der Dokters is alhier van meerder konzekwentie;

Een bul breekt hier zoo ligt niet los, men ziet wat om,

En 't heeft zyn reën. *Ryk.* Waar of zy blyven? *Fred.* Wat

patientie,

Zy heeft ligt iets van nooën, dat hy haar geeft, hom! hom!

Ryk. Zagt, zag, my dunkt ik hoor daar een aan 't venster

Fred. 't Is Klara. (komen.

Klara, aan het Venster in vrouwe kleederen,
met een Pinjoor aan, en Fontanje op 't hoofd.

Oom, de pyn heeft my de lutt benomen

Van iets te kunnen doen, ja zelf ik kan niet gaan.

TIENDE TOONEEL.

Michiel, komt met een boutelje, na dat hy eenige tyd haar

reden aangehoord heeft, uit, *Rykert*, *Frederik*,

Klara, in vrouwe kleederen uit het venster.

Michiel, tegens *Klara*, voor 't venster
staande.

M

En kan je niet verstaan,

Roep harder. daar is haar iets voor het oor geschoten,

En my iets in de keel, dat meen ik deur te stooten

Met deze stamper. . . .

hy drinkt.

Rykert tegens *Michiel*.

Hoor laat gy uw gekken staan.

tegens Klara.

Wat scheidt u? *Klar.* Pyn in 't hoofd, en 't hart. *Fred.* 't Is

wel te raân.

Ryk.

Ryk. Maar Nigt, kund gy niet meê? *Klar.* Als 'k in de lugt
moet loopen,

Zoo word ik aanstonds flauw.

*Michiel, na dat hy eenige teugen uit zyn bou-
telje gedronken heeft, zêid tegens Rykert.*

Men Heer, zeg dat ze slaapt,

Want 't is wel meêr gebeurd, als zy wat rekt en gaapt,
Dat dit haar hielp. *Ryk.* Wel Nigtje, ik wil het hopen,
Dat dit haast bet'ren zal.

tegens Frederik.

'k Zie 't is niet raadzaam, Heer,

Dat zy met ons zou gaan.

tegens Klara.

Nigt, leg wat neêr,

De lugt zou u ligt schaân. *Fred.* Myn Nigt die heeft die
kwalen

Ook zomtyds: maar de rust doet haar weêr adem halen.

Ryk. Ik zie 't, zy is niet wel. *Mich.* O neen,
Mejuffrouw kan haar tyd niet beter nu besteên,
Als dat ze eens deftig slaapt; geen Orvitaan kan helpen
Die kwaalen die haar overstelpen.

Fred. Ja wel 'k beklag haar in myn hart.

Ryk. Ik ook. *Mich.* En ik, ik ly de meeste finart:
Want onze Juffrouw, is de beste mens op aarden,
En onzen Heer ook, ja men kan met goud haar waarden
Niet eens betalen, Heer, en zy doodzonden deên
Die heur lui dood sloeg. *Fred.* O gy zyt een spotter.

Mich. 'k Wed om een mingeltje van neen.

Ryk. Michiel, gy praat heel buiten reên,
En 't is my leet, gy werd hoe langer nog hoe zotter.

Mich. Neen, ik doe zeker niet.

Klara, in mans kleederen uitkomende, tegens Frederik.

Myn Heer,

Het is myn Zuster leet dat zy geen deel (aan de cer,
Die gy haar aan wild doen) kan hebben, door de smerten,
Dies wenst zy dat ge'er dit vergeven wild. *Fred.* Van

Ach! 't is me zeker leed, indien (herten.

Ik haar kon helpen, 't zou met al myn hert gefchiën.
Ryk. Daar is nog geen gevaar. *Fred.* Ligt heeft zy hulp van
 Kom, laat het ons eens zien. (nooden,

Klara, in mans kleederen.

Heb dank voor de aangeboden

Dienstwilligheid, Heer; zy purgeerd,
 En elk zyn vryheid dan begeerd.

Maar zy zal, zoo de pyn 't niet zal verhind'ren,
 Ons volgen. *Fred.* Wel ik hoop die kwaal die zal ver-
Michiel, tegens Klara stil ter zyden. (mind'ren,
 'k Ben bly, daar is niets uitgelekt.
 't Bedrog dat blyft nog al bedekt.

Rykert tegens Klara.

Zeg haar dat zy wat rust, daar na zult ge u begeven
 Daar wy gaan, daar me u wagt.

Klara, in huijz gaande.

'k Zal 't doen, Oom.

Frederik tegens Rykert. Van zyn leven

Kon 't niet meêr te onpas zyn, dat zy niet meê kan gaan;
 Daar zy is, is de vrcugd, 't gezelschap mist me 'er aan.
Ryk. 't Is zoo, maar 'k hoop zy morgen,
 Ons dubbeld zal voldoen, het geen wy haar nu borggen.

E L F D E T O O N E E L.

Klara, in mans kleederen ten huize uitkomende, Michiel.

Mich. **D**ie bui is over, en het is weêr zonnescbyn.
Klar. Daar heb ik me uitgered door onbeschaamd te
 liegen,

Schoon 't moeij'lyk valt zoo iemand te bedriegen,
 Want dan onzichtbaar, en dan zichtbaar weêr te zyn,
 In een de zelve tyd, ik zeg 't is meerder pyn
 Als schele hoofdpyn is: maar 'k zal meêr moeite vinden
 Mariaas oogen te verblinden,
 En daar wat doekjes om te winden,
 Als deze, die tot myn gemak
 Haar oogen fleken in de zak.

Mich.

Mich. Tut! tut! dat zel wel gaan, ik zel je dat wel bakken:
Ik zel 'er nog wel door een vreemder bril doen kakken;
'k Neem ze op myn tanden met malkaâr in dit geval;
En wat Marie belangt, o! dat is niemendal.

Klar. Maar 't slimste daar van is, dat ik die Argus oogen
Van Ferdinandus vreez, door jaloeyz bewogen;
Want hy rust niet, 't zy dag of nagt,
Hy kruist hier staâg voorby, en houd wel vlytig wagt.
Hoe! kan ik my van lagchen wel onthouwen?
Als ik zyn vreez maar slegts eens ga beschouwen,
Die hem een Juffer komt te brouwen,
En die hy als zyn medevryer vreesd?
Maar zagt, daar komt hy aan dien regt' jaloerssen geeft,
Ga wat van hier, Michiel, of gy verbrod het meest.

T W A A L F D E T O O N E E L.

Ferdinand, Klara, in mans kleederen.

Ferd. **W**Aar gaat Heer Rykert heen? zyn Minnares
bezoeken?

Klar. Ja, Heer. *Ferd.* Mor bleu. *Klar.* Myn Heer, spreek
zonder vloeken

Ferd. Men zaid dan dat gy reeds de bruijom zyt?

Klar. Nog niet, maar wel in korten tyd.

Ferd. Zy moet u dan, Heer, wel beminnen? (nen,

Klar. Gelyk haar tweede ziel, want 't Huuw'lyk te begin-
Wanneer men niet bemind, dat lukt niet. *Ferd.* Maar,
gy weet beet:

Dat ik haar ook bemin. *Klar.* Myn Heer, dat 's niet een
Daar steur ik my niet aan. *Klara* *willende weg gaan.*

Ferd. Maar, hoor eens hier?

Klar. Wat, hooren?

Ferd. Ei! sta wat stil. Eer gy haar trouwd, dat wy te voren
Eens vogten om die schoone buit?

Twee gangen maar, myn Heer. *Klar.* 't Gebrek van
degen stuit

Uw voorilag maar: dog anders, 'k ben te vreden;

DE MINNELISTEN.

Kom laat het morgen zyn , 'k moet nu dit uur besteden
By myn beminde , die my wagt.

Ik bid u dog , ei ! rust maar deze nagt.

Ferd. Zoo eene als gy , en kan my niet doen vreezen.

Klar. Gy meend , dat gy my kend , maar 't kan niet wezen.

Ferd. Ja , ja ! ik ken u wel , en zelf schaam ik my schier

Te vegten tegens een die nog niet eenen zier

Van hair heeft aan zyn kin , ten waar 't myn liefde deden

'k Zou nimmermeer met u tot vegten treden.

'k Ben door myn dapperheid , te veld betoond , vermaard

Maar wat hebt gy gedaan ? gy Jong'ling , zonder baard

Klar. Gy hebt van myne kragt nog nooit de proef gekregen

Maar and'ren vreezen my veel meêr als uwen degen.

Ferd. 'k Heb van uw daden nooit gehoord.

Klar. Ik overwin haar door een oog-wenk , of een woord.

Ferd. Ha , ha , ha , ha ! *Klar.* Ja zelf de stoutste zullen 't zeggen

Dat zy haar degens aan myn voeten moeten leggen.

Ferd. Op morgen zullen wy eens weten wie van twee

Maria hebben zal , neem vry uw degen meê.

Klar. Dat hoop ik. *Ferd.* Wel , 't is goed.

Klara , stil in 't weg-gaan.

Vaar wel. o gy verblinden

DERTIENDE TOONEEL.

Ferdinand , alleen.

WEL ! 'k had my nooit verbeeld hem zoo verwaand te
vinden ;

Die jonge lastbek daar hy is.

Hy kan zyn ratel euvel roeren ;

Maar als me eens vegt is 't allez mis :

Dog 'k zal hem nu de mond wel snoeren.

Maar zagt eens ; om myn spel te beter uit te voeren ,

Moet ook Michiel , zyn knegt , daar aan ,

Ik moet hem , daar 't niet jeukt , wat slaan ,

Want hy heeft me al dit spel gebrouwen ,

Daar komt hy , zoo ik zie , ik zal hem onderhouden

Me

Met schoone woorden , en het geld diend niet ge-
spaard.

V E E R T I E N D E T O O N E E L.

Ferdinand, Michiel.

Ferd. **G**Oên dag, Michiel, goên dag, wel kameraad,
hoe vaard (dienen.)

Gyal? *Mich.* Uw dienaar, Heer! nog wel, om u te

Ferd. Hoor hiër? *Mich.* 'k Moet na myn Heer, 'k heb haast.

Ferd. 'k Zou 't zoo niet mienen.

Mich. Wat wil je van me, zeg? *Ferd.* Gy zyt een hondsfot.

Mich. Maar:

Heb jy niet anderz? wel, dat kompliment is raar.

Ferd. Ja, wel wat anderz, 'k meen u braaf te bastonneren.

Mich. Bespaar dat vry, Sinjeur, ik kan dat wel ontberen.

Ferd. Maar ik versta 't nu zoo. *Mich.* Ik niet, dit lykt wel
scheeren. (kaar?)

Ferd. Dat is de zaak niet. *Mich.* Heer! wel foppen wy mal-

Ferd. Geenzints; maar hoord, twee honderd rottinglagen
Zult gy zoo aanstonds met u dragen. (zyn.)

Mich. 'k Heb daar geen tyd toe; 'k moet zoo by myn meester

Vaar wel. *Ferd.* Neen, zoo niet. *Mich.* 'k Zal ze u borgen.

Ferd. Neen! neen! kontant. *Mich.* Neen, niet voor morgen.

Ferd. Schelm! *Mich.* Ei, ei, waarom heb jy 't zoo verzien
op myn?

Ferd. Vraagd gy dat nog, schavuit? *Mich.* Wel, mag ik
't dan niet weten? (geten.)

Ferd. Gy weet het al zoo wel als ik. *Mich.* 'k Heb 't dan ver-

Ferd. Gy hebt gemaakt dat ik ben uit de gunst geraakt

Van myn beminde, daar gy my hebt zwart gemaakt,

Zoo dat zy my kasseerde, en Rykert heeft genomen.

Mich. Ik ben niet van die geên die voor 't bekennen schro-
omen,

Neen; maar ik ben opregt, 'k beken het, ja, 't is waar,

'k Regeer het gantse spel, en 'k zeg je zelf, dat daar

Niets buiten my geschied, dog het zou wezen kunnen,

Dat ik u nog die dienst beweez,

Die ik veur Rykert nu byna heb afgesponnen; (vreez

Maar ben je ook van humeur, om, 't geen daar ik veur

My kwyt te schelden? *Ferd.* Wat? *Mich.* Dat dragtje

bastonnaden, (den?

Van drie vier honderd stuks, dat je op myn huit wou la-

't Is zeker al te zwaar, dat jy de helft eens droeg?

Ferd. Ik scheld 't u kwyt, maar gy zult tragen

Haar haat op my wat te verzagten.

Mich. 't Is wel, myn Heer Sinjeur, dat is veur eerst genoeg:

En voorts, gelyk je weet, myn meester die is sparig,

Engy, Heer Ferdinand, zyt mild, en niet zoo karig,

En die my maar wat geeft, die dien ik als myn Heer.

'k Weet een inventie, die gewis u morgen weêr

By haar herstellen zal. *Ferd.* Hoe zult gy dat beleggen?

Mich. Myn Heer... myn Heer... ik zou je dat wel zeggen,

Maar 't is u al wat waard. *Ferd.* Wel, wat begeerd gy,

zegt?

Mich. Twee honderd slagen hebt gy my flus toegelegt,

Geef my nu zoo veel dukatonnen,

Dan zal ik net betalen kunnen

Myn snijer, naaister, en de hemden die ik kocht,

En zoo ik 't dan niet doe gelukken,

Dooi 't middel dat ik hebbedogt,

Zoo kap my vry, als frikkadelle-vleis, aan stukken.

Ferd. Wel, zeg my eens hoe gy 't volvoeren zult,

Ik zal u wel voldoen. *Mich.* Ik hou dog van geen schuld,

En hoe zou ik van u myn grande kunnen halen?

Ferd. Hou daar myn goudbeurz, om uw moeite te betalen:

Maar zeg nu op, wat is 't? *Mich.* Myn Heer... nu zel

't wel gaan,

Gy hoeft geen twyfel meêr aan myne trouw te slaan;

Nu dien ik u, Heer, al myn leven.

Ferd. 't Is maar een kleen begin van 't geene ik u zal geven.

Mich. Maar gy kend Rykert wel, die trotze jonge kwant?

Ferd. Hy speeld de snoeshaan zoo. *Mich.* O! 't is een lan-

terfant.

De grootste durfniet die de wereld mag betreden,
Ja van een veest, maakt hy een donderslag:

Als gy hem uitdaagd, zal hy, om de minste reden,
Voor u gaan vlugten, als hy plag.

'k Zal de uitdaag-brief wel zelve aan hem geven,

Zoo haast als hy die ziet, zoo zal hy al staan beven.

Ferd. Maar, hoor Michiel, ik twyfel aan uw trouw,
Kom geef myn goudbeurz weêr, ik heb al naberouw,
Ik mag my op u niet verlaten, 't is een teeken...

Mich. Ei! laat ons van wat anderz spreken,

Van de eerste zaak, en... en. *Ferd.* En geef my eerst
myn geld.

Mich. Dat ik dan t'avond kwam om 't briefjen. *Ferd.* Of je
reld,

Of snapt, myn goudbeurz eerst. *Mich.* Hoe meug je zoo
lang praten

Van zoo een klein begin van 't geen je geven zult:

Maar 'k zie, Heer Ferdinand, je tergd myn ongeduld.

Ferd. Wel, mag ik my dan op uw trouw verlaten?

Mich. Ja, vastelyk. *Ferd.* Geef my uw hand daar op.

Mich. Welan.

Ferdinand, Michiel op de schouder slaande.

Ha! dat 's een eeriyk borst, ik agt je voor een man.

Mich. 'k Ga na myn Heer, en kom dan t'avond, zoo
ik kan.

Einde van het eerste Bedryf.

T W E E D E B E D R Y F.

E E R S T E T O O N E E L.

Lodewyk, alleen.

^k **B** En onverduldig om het regt bescheid te weten
 Van Klaraas mommery, want aan die zwakke keten
 Hangd nu all' ons geluk, ik hoop en vreez' gelyk:
 Daar komt zy, dat 's geen kwade blyk.

T W E E D E T O O N E E L.

Lodewyk, Klara, in mans kleederen.

Lod. ^k **V** Erlang na u met smert, en na uw weder-
 varen.

Klar. ^k Verlaat Maria zoo, vol gramschap en vol haat,
 En ik vreez dat ons dit nog vry wat spuls zal baren.

Lod. Hoe! is dat mogelyk? hoe komt ze op u zoo kwaad?

Klar. 't Is nogtans waar. *Lod.* Maar hoe? *Klar.* Dat durf
 ik naauw vertellen.

Lod. Gy krygd een kleur daar af, ei! wild u niet ontstellen,
 Zeg my eens hoe het met u is gegaan?

Klar. Helaaz! *Lod.* Myn lief, ach! waar komt dit helaaz
 van daan?

Wat is u dan ontmoet? ik bid, ei! zeg de reden
 Van uw zwaarhoofdigheid? *Klara.* Ik zal van woord
 tot woord.

^k Heb 't Huuwelyks-kontrakt geteikend dan op heden,
 Waar in vermeld was, dat ik voort

Zou 't Huuw'lyksgoed by 't teikenen ontfangen;
 Het is ook zoo geschied, men deed het my voort langem;
 Ik zond het daad'lyk t'huis, en 't was een brave som,
 Doen was 't straks, veel geluks, Heer Bruidegom:
 Wy zaten deftig aan, en als 't gezelschap scheidt,
 Ik toen Juffrouw Marie na haar vertrek geleide.

Lod.

Lod. Ik kan niet zien dat hier iets is geschied.

Klar. Maar, zegt! gy weet nog 't end van myn Historie niet.

Zy had een fraai nieuw kleed gekregen,

Na de allernieuwste zwier, alwaar ik niets had tegen,

Dat Fred'rik haar gebood aan my te laten zien;

't Was op haar kamer, 't geen gemakk'lyk kon geschien,

Men sloot de deur, om ons alleen te laten:

Dus raakte ik in het net, en niets en kon my baten.

Ze ontblooten daar haar halz, zy wierd beschaamd,

En was het niet geschied als bruid, 't had niet betaamd.

Dit alles schein tot myn geluk geboren,

't Gezigt was magtig om de koelste te bekoren:

Ik schein vol vuur te zyn, en kusten haren mond:

Maar, ach! fatale kus. Want zy, om haar te weeren,

Taste in myn boezem; doen zy my geschapen vond

Als zy zelf was, hoewel zy 't zocht te keeren,

Riep zy, hoe! wat is dit? gy zyt een Juffer, of

Ik ben het niet: myn blozing gaf verlof

Dat dit geloof kreeg, en zy ging terstont vertrekken,

En liet my daar alleen beschaamd, en vol van spyt.

Lod. Zoo heeft zy dan ontdekt, dat gy een Juffer zyt?

O ramp! is 't mogelyk! hoe zal men dit bedekken?

Klar. Ja, 't is maar al te waar. *Lod.* Dan leid de spil in de ass,

Van 't gantse werk. *Klar.* Toen ik nu zoo verlegen was,

Kwam juist Michiel tot Fred'riks binnen treden,

'k Heb hem gebeên om ons te helpen door een list:

Maar 'k vreez dat al de zorg, die hy ook mag besteden,

Zoo wel als al de tyd, mislukt is en verkwist:

Hy moest uw Oom, en myn matres wat kunnen doeken.

Lod. Zy weet dan nu het geen' dat gy met zorg hebt zoeken

Te dekken? en alreeds een maand verborgen had;

Klar. Helaa! 'k had altooz vreez voor dat:

Maar zie, daar komt Michiel, vol vreugd, dat 's geen

kwaad teeken.

DERDE TOONEEL.

Lodewyk, Michiel, Klara, in manskleederen.

Mich. 'k **H**eb Fred'riks kap gevuld, en door de bril doen kyken.

Lod. En hoe? *Mich.* Niet noodig is 't dat ik 't je nou verhaal, Laat 't je genoeg zyn, nou dat ik hem heb bedrogen; Ik heb wel fyntjes en wel sufficient gelogen;

Om dit met schyn te doen: maar als we t'huiz zyn, zel ik 't u vertellen. *Lod.* 'k Ben hier mee te vreên, 't is wel. *Klar.* Hebt gy Marie gezien? *Mich.* Neen. *Klar.* Hier 's veel aangelegen.

Mich. Maar t'avond... *Klar.* Hebt gy dan van haar geen tijt'g gekregen, (driegd,

Door iemand van haar volk? *Mich.* Zy zeyd dat je 'er be- En alles wat je zegt, met voordagt liegd.

Lod. Maar hoor, hou ons niet op met praat, wat zult ge 'er zeggen

Tot haar bevrediging? *Mich.* Ik zel dat wel beleggen, Laat jy 't maar op my staan. *Klar.* Wy zyn daar mee gekneld.

Mich. O, no! dat 's niemendal: maar zeg, heb jy het geld? *Klar.* Ja. *Mich.* Dan is 't wonder wel, nou zel ik dat wel maken. (raken.

Klar. Hoe kan 't nu wel zyn, zeg? daar ik 't weêr kwyt zal *Mich.* Neen, om de dood niet: zoet... maar heb je 't wel bewaard? (kaart

Klar. Ja, wel genoeg. *Mich.* Goed, goed: nu zel ik heur de Wel geven na myn wil. *Lod.* Zult gy haar weêr verblinden?

Mich. Laat my een oogenblik alleen, ik zal 't wel vinden.

VIERDE TOONEEL.

Michiel, alleen gaande al wandelende over het Tooneel.

NEen, neen, dat deugd niet, want als hy....
Maar dat ik 't zoo eens nam, ik wed dan zouden wy....
De

De droely! neen, dat is niet goed ... ha! al gevonden,
Dan kunnen zy niet by malkaâr....

Neen, dat en deugd ook niet, want schoon zy't zoo
verftonden,

Was't evenwel noch mis: maar stil eens, wie komt daar?

Ha! 't is Kristyn, nu vind ik't spreekwoord waar,
Dat't bloed van gekken

Kruipt daar't niet loopen kan, op stokken, en op krekken.

V Y F D E T O O N E E L.

Kristyn, Michiel.

Krist. **M**ichiel, 'k heb lang verlangd om jou te zien.

Mich. Wat zeg je daar? verlangd? dat kan niet wezen.
Ja evenwel, 't kan wel geschiên.

Maar laat ik je om je hals, myn schoone en uitgelezen...

Krist. Laat staan, dat spel is nu niet waardig te bezien:

Denk nu niet om de vreugd, maar stel jou eer tot huilen.

Mich. Neen, neen, wel wyzer, wil je balken, wil je prullen,
Zoo moet je by een ander gaan,

Als by de menschen, die gestadig huilend loopen,

Wanneer ien van heur natie maar

Gesturven is, 't is zeker raar,

Zy loopen daar met gantse hoopen

Die op dat ambagt zyn bekend,

En die men daar toe ligt kan huuren of toe koopen;

Maar ik veur myn, ik ben geen huilebalk, gewend,

Maar bly te leven. *Krist.* Wel! hoe kan ik vrolyk wezen,

Nu dat myn Juffer zoo bedroefd is? *Mich.* Wel, wat schort

Heur? *Krist.* Dat ze van jou Heer beledigt word.

Mich. Wel weet je niet de waarom van heur vreezen?

Krist. Neen, want zy zwygd, en diez moet ik onkundig
wezen.

Mich. Maar, ben jy dan op myn ook gram in dit geval?

Krist. Neen, neen, maar stel myn Juffrou eerst te vreden.

Mich. Dat zal wel gaan, zoo ik haar niet doen lagchen zal,

Met't allereerste van myn reden,

Die

Die ik zal spreken, zoo hou my vry voor een guit:

Maar kan ik haar niet spreken, dan is 't uit?

Krist. Ze is heel ontsteld, en heeft haar kamer toegesloten:
'k Durf haar niet steuren. *Mich.* Zie daar leggen nu de
koten

Al weêr gevonden: hoor, *Kristyntje* lief, gaâ zeg

Heur, dat heur mooie hondje weg

Gelooopen is. *Krist.* Dat's puik: maar jy moet hier wat
wagten? (dagen.)

Mich. Goed, maar komt daadlyk weêr? en hou dat in ge-

Kristyn, nabinnengaande, roept.

Juffrouw.

ZESDE TOONEEL.

Michiel, alleen.

IK zal, in spyt van hare toornigheid,
Wel iets bedenken, dat haar zal te vreden stellen;
De meisjes zyn ligt van geloof, en 't spreekwoord zeyd,
Die ligt geloofd, word ligt bedrogen. 'k ben bereid...
Maar, zagt! daar komt zy aan.

ZEVENDE TOONEEL.

Kristyn, Maria, Michiel.

Krist. **E**l! wild uw zelf niet kwellen,
Mejuffer! 't hondjen is al weêr....

Mar. Dat is uw schuld. *Krist.* 't Doet niet, de schuld is aan
myn Heer.

Mar. Helaas! wil myn verdriet, dat groot is, niet vergrooten.

Mich. Hoe! Juffer, wat is dit? je ziet 'er treurig uit?

En dat terwyl je bent de bruid?

Maar 't schynd wel zoo te zyn besloten,

Dat nooit de vreugd volmaakt kan zyn;

Maar nu je bent zoo na aan 't trouwen,

Behoor je u vrolyk, en niet zoo bedroefd te houwen.

Mar. Ik weet de reden van myn droefheid en myn pyn.

Mich.

Mich. Je neem dan jou plaizier in droefheid? ik daar tegen,
 In vrolykheid: ik bid je! ei, wild cenz overwegen;
 Een uurtje vrolykheid, is meêr
 Als een jaar treurenz, en myn Heer
 Eemind de vreugd, zoo doet zyn knegt ook. Maar,
 wat's ditte?

Ik had hier door dit praatje, o Sint Brigitte!

De boodſchap haast vergeten van myn Heer.

Hy heeft belaft, om my voor beide uw voeten neêr

Hy valt voor haar op zyn knijen.

Te werpen, en alzoo zyn onſchuld te verklaren,

Van dat hy niet by u gekomen is:

Maar, 't is wat laat dat ik 't u boodſchap, door vergis.

Ei! excuzeer... *Mar.* Vertrek, en gaad hem openbaten,

Dat ik u beide haat, om dat hy is een guit,

En ſchelm, en gy, een afgerigt ſchavuit.

Mich. Ei, Juffrouw! ei, dat is non fluitibus, dat fluit

Gants niet. hoe! koom je zoo de Ambaffadeur onthalen

Van een Heer minnaar? wel, 't is goed:

Verwonder jou niet, als men 't op zyn beurt ook doet:

Maar, zeg my, door wat moeij'lykheid of kwalen,

Of welk een ondienſt u myn meeſter deê?

Of, is hy al te vroeg wat ſtout geweest? al meê

Dat niet? of is hy al te bloê? daar zel 't aan falen.

Mar. 'k Verſta niet wat gy zegt, maar als men met my ſpot,

Zoo kan ik dat wel zien: men hou my niet voor zot.

Mich. Ha! ha! nou vat ik 't: ja, Mejuffrouw Klara, zeker,

Die deed' u ongelyk. *Klar.* Gy lagt, en word niet
 bleeker,

En ſcheerd de gek met myn daar by?

'k Verzeker u dat ik al deez' bedriegery,

Aan Rykert voort bekend zal maken.

't Raakt 't geld, het geld, dat zyn de zaken.

'k Zal 't hem uitkeeren doen, 't moet weêr aan de eig'-
 naar raken.

Mich. Hoe! wil je 'er dan de klad in brengen, met de géén

Die jou bemind? is 't ernst? *Mar.* Ja, ja, 't is ernst, ik meen
't In waarheid. *Mich.* O! dan weet je
Van 't gantsle zaakje niet een beetje.

Mar. Waar van? van die bedriegery?

Mich. Neen, die Galantery. *Mar.* Van wie? *Mich.* Van
die, daar jy

Zoo booz op bent, maar zonder rede.

Maar om niet lang te zyn, zoo zal ik 't u in 't breede
Vertellen. *Mar.* Wat? *Mich.* Dat ik, in spyt van all'
Uw moeij'lykheid, u nog doen lagchen zal.

Ik heb 't Heer Fred'rik meê zoo even

Verhaald, die ik geloov', dat zig nog van
Het lagchen niet bedwingen kan.

Alz'zig myn Heer van u op gift'ren had begeben,

Zoo kwam hy by zyn zuster, die je weet,

Dat koddig is, en van een blyde geest gedreven:

Nou 't kermis is, en aan de jeugd

Istogelaten, wat meêr vreugd

En koddigheden te bedryven;

Zy stelden voor om heen en weêr,

Zig zelf te steken in de kleêren van myn Heer,

Die haar dat toestond, en zoo lang graag t'huiz wou
blyven,

Om u, Heer Lodewyk, en Frederik, vermaak

Te geven, en om Ferdinand te plagen,

Die zoo jaloerse vent. dit is de gantsle zaak,

Waarom jy moeij'lyk bent. *Mar.* Van all' myn dagen,

Zag ik nooit aardiger, zoo 't waar is. *Mich.* Twyfeld gy

Daar aan? elk een die lagt daarom, zoo wel als wy.

Mar. Haar broeder, kon my die dat eerst niet openbaren?

Om dat met meêr vermaak te klaren?

Mich. Als hy 't gedaan had, was 't vermaak daar van te
kleen,

En nu 't zoo niet en was, zoo is het ongemeen.

Mar. Wel, om de zuster myn genegentheid te toonen,

Wil ik de broeder graag verschoonen.

Mich.

Mich. Dan ben je niet meêr moei'lyk? *Mar.* Neen, het is
Alreêdz verdwenen; doet haar myn gebiedenis.

Mich. Aan hem ook, *Juffrouw?* *Mar.* Ja.

A C H T S T E T O O N E E L.

Michiel, alleen.

NOu, is ze al weêr te vreden;
Maar dat is niemendal, 'k moet nu beletten, dat
Heer Fred'rik en Heer Rykert t'zamen treden
In konferentie; myne inventie kreeg een gat,
Zoo zy eenz raakten aan het praten;
Maar, och! wat zie ik daar! 't geluk schynd my te haten;
Aan de eene kant Heer Fred'rik, en aan de aâr,
Heer Rykert, dit gebrui moet af of 't word nooit klaar.

N E G E N D E T O O N E E L.

*Michiel, Frederik en Rykert, ieder van een byzond're
zyde van 't Tooneel.*

Fred. **G**Oên avond, Heer. Ryk. U ook zoo. *Fred.* Wel!
hoe staat het leven?

Michiel, spreekt stil ter zyden.

'k Wil attestatie geven,

Voor niemendal, dat ik daarom niet bly en ben.

Ryk. Had jy my iets te zeggen? *Fred.* Ja, een aardig
Geval, waarom dat gy zuld lagchen, en 't is waardig...

Michiel, spreekt stil ter zyden. ('t ken

O paai! hou smoel toe. *Ryk.* Heer, vaar voort, op dat ik
Te weten komen. *Fred.* 't Is van de gelykenissen

Van Klare en Rykert, Heer.

Michiel, spreekt stil ter zyden.

Myn list zou hier wel missen:

Zoo ik te lang vertoev' is 't gants proces verbruid.

tegens Frederik.

Hoe! ben jy hier, Heer! daar de buurt staat over ende?

En veul geweld maakt, met een heel verbaafd geluid,
En daar men u vast zoekt, by vrienden en bekende?

Fred. Is 't ernst, Michiel. of is het boert?

Of heeft Heer Ferdinand al weêr iets uitgevoerd?

Mich. Neen, maar je geldkist die is leeg, en opgebroken,
En 't geld daar uit geplunderd of verstoken.

Fred. Wat zegt gy daar? hoe kan 't geschien?

Ryk. Ik ga met u, om daar de waarheid af te zien.

Mich. Maar zegt Heer, ik moet u eerst wat te kennen geven.

Ryk. Wat is 't? *Mich.* Heb jy niet strak een brief geschreven?

En die gezegeld? *Ryk.* Ja, zoo even.

Mich. Myn Heer, het stinkt in huiz,
Afgryffelyk na brand, ik vreez 't is niet te pluiz
Op uw kantoor, wy hebben alle hoeken

Van 't huiz, behalven dat, gaan deur en weêr deur zoeken.

Wyl jy de sleutel hebt. *Ryk.* Och! och! Michiel, is 't waar?

Ik vreez voor ongeval, myn brieven liggen daar,

En myn papieren, 'k sta te trillen.

Mich. Heb jy de kaars ook kwalyk uitgedaan?

'k Zou dat niet hopen willen.

TIENDE TOONEEL.

Michiel, Klara, in vrouwe kleederen.

Mich. **M**Ejuffer Klara, 'k moet u doen iets nieuws
verstaan.

Dat hoekje raakte ik, tot myn groot geluk, te boven.

Klar. 'k Heb 't al gehoord. *Mich.* 'k Moet nu verhinderen,

Niet komen by malkeer; of ik was in de ly: (dat zy

En zoo zy komen, zoo darf ik my wel beloven,

Een reeks eertyelen te hooren, als, schavuit,

Fielt, hondsfot, galgenaaz, ja vagebond, en gult.

ELFDE TOONEEL.

Rykert, Michiel, Klara, in vrouwe kleederen.

Ryk. **I**K heb geen ongemak geleden aan myn zaken.

T W A A L F D E T O O N E E L.

Rykert, Michiel, Jan Baptist, Klara, in vrouwe kleedren.

Klar. **W**le droely zie ik daar? 't is Jan Baptist van Luik,
Nu raakt het spel tot niet. Mich. Niet, hou jy
jou maar sluik :

Doet maar je kaper neêr, de rest, zal ik wel maken.

J. Bapt. Ha! koeden dak Michel. Mich. Ha! goeden dag
kompeer.

Rykert stil tegen Michiel.

Wat 's dat voor een?

Michiel stil tegen Rykert.

Die vent? dat is een gek, myn Heer,
Een Luikenaar, en alz hy komt aan 't razen raken,
Dan, is hy alz puur dol. hou jy je van hem af,
Dat raad ik je, want hy is gruuw'lyk straf.

J. Bapt. War woon Monsieur Rikker? weet jou niet?
Ryk. Regt hier tegen

Ons over. Mich. Spreek j'ém toe? Ryk. Daar is niet aan-
gelegen;

'k Moet hem wat foppen om plezier: myn vrind, ik bent.

J. Bapt. Myn Neer, 'k keloof dat jou myn niet ten kent:
Maar 'k eb jou wat te sek. Ryk. 't ls veel, een gek te
kennen.

J. Bapt. De Kouverneur van Luik kom jou een prief te
fennen:

Se bin pedroef om dat niet weet, war jou Couzyn

En Nik kepleven bennen,

En, myn Neer, jou mot weet dat dit wel spyt for myn,
Want myne dooye wyf eit eur de mam kekeven.

Michiel spreekt ter zyden.

(ven.

'k Wou jy 'er by waard, zoo zou je ons geen moeite ge-
Ryk. Maar hoor, schryfd hy myn niet, de Gouverneur?

J. Bapt. Ja, maar die skelm Voleur,

Die kaudyf, 's eb kestool van my nou onderweken,
Toe,

DE MINNELISTEN,

Toe, ik eb een kroot koors kekreken,
Die mak my puur sot seertien taak.

Mich. En nog wel langer: maar hier heb je nou de zaak.

Ryk. Ja, hy's puur-steken gek. *Mich.* Men moet het wel gelooven.

Klara stil tegens Michiel.

Ik vreez nog, dat myn Oom het merken zal.

Michiel stil tegens Klara.

Laat jy my maar begaan, en zeg jy niemendal.

Ryk. Het spyt my dat die guits u kwamen die te ontrooven.

J. Bapt. Men Neer, ik ken em wel fan buit.

Sy eb my die kelees, eer die was toekesluit.

Ryk. Wel nu, wat stond daar in? *J. Bapt.* Men Neer, ze laat jou weten,

Dat jou Neef is kefal in tie kuil, en te nek
Keproken eb.

Klara zagt tegens Michiel.

Ik vreez, dat hy aan deze gek

Geloof zal geven.

Michiel tegens Rykert.

Hoor je wel, hy's nog bezeten

Met gekheid. *Ryk.* Maar men zaid, de gekken huilen niet.

En hy huild immerz, als gy ziet.

Mich. 't Is een Suurjeuze gek. *Ryk.* Was my niet meer geschreve?

J. Bapt. Ja, sen Sufstre liep toe, toe sy de siel sou keve,

Sy uil ferpaas, sy kryt, sy skreeu, sy liep al wek,

Wy weet niet war sy is, maar al de monde sek,

Sy is verfoop of toot. *Ryk.* Myn Nigt! hoe kan dat wezen?

J. Bapt. Ja, fan jou Nik. *Ryk.* Zy leefd, gelyk gy ziet by dezen.

Fan Baptist, Klara sterk aanziede.

Is waar? moet ik keloot? ja, zoo 'k my nie bedriek.

Ryk. Dat's nog een snaakse gek. *Mich.* Strak lach ik my nog ziek.

Fan Baptist tegens Klara.

Is jy 't Madamoisel? *Klar.* Ja, na myn beste weten.

Zie

Zie jy 't niet, Jan Baptist? of hebt gy me al vergeten?

J. Bapt. 'k Pen bly dat ik jou fin, jou Proedre tie is toot.

Klar. Myn Broeder dood, Baptist? neen, neen, dat heeft geen nood.

Mich. Hy reveld weêr op nieuwz. *J. Bapt.* Ja, 'k eb em self kesiene,

Dat sy lak in tie kis, pour te bekraaf. *Ryk.* 'k Zou mienen, Dat gy daar wat meê spot, want hy 's de Bruigom.

J. Bapt. Oe!

Kan sy nok trouw te toot? *Ryk.* Neen, hy 's nog wel te moe.

Maar zoo 't geviel, dat doôn nog wouden trouwen, Men zou haar bruiloft maar met klokkeluijen houwen.

Mich. Maar, als hy 't nu vergat, dat hy gesturven waar, En dat hy trouwen wouw? *Ryk.* Ja wel! 't was raar.

J. Bapt. Ik zie jou skeer de kek taar meê. *Ryk.* De gek is aardig.

Mich. Haar broeder, die je zegt dat dood is, eet heel vaardig, En drinkt zoo wel alz of hy levend was,

Hy lagt ook propertjes. *J. Bapt.* Oe kom tie praat te pas?

Waarom lak jy?

Michiel tegens Jan Baptist ter zyden.

Spreek jy hem maar van zyn begraven,

En van de kosten, 'k wed hy lagt dan niet. *Ryk.* Dit 's 'r all?

Dan dat men schryft? *J. Bapt.* Ja, fan tie prief. *Ryk.* 't Is niemendal,

Gy kunt wel weêr na Luik toe draven;

Myn Neef die is niet dood, zyn trouwen wyft het uit.

J. Bapt. Ik wet fan ja, men Neer, om onter tufen kulde.

Michiel zagt tegen Jan Baptist.

Die man is gierig, spreek jy hem maar van de schulde,

Hy zaid dit maar om u te schudden van zyn halz.

J. Bapt. Wie at zen leef kedok, dat tie man is soo fals?

Ryk. Ga heen, gy zyt een gek. *J. Bapt.* Jou Skelm, dat moet je lieken,

DE MINNELISTEN,

Jou onsfot, fakapon, jou foek my te betrieken,
En skel my uit jou ont, jou turke, jou parbaar.

Ryk. Gaat gy maar heen, vertrek gy maar,
En zoogy't niet en doet zal ik u deftig klouwen.

Michiel tegen Rykert.

Hy draayd zyn oogen in zyn hoofd al, 't zal je rouwen,
Zoo gy hem aan raakt: want dan word hy dol, de guit.

Ryk. Zoogy niet dryvend gaat, zal ik u op uw huid
Eenz tasten, met myn stok. *Klar.* Ei, Oom! laat hem
met vreden.

Ryk. 'k Zeg! laat my maar begaan.

Michiel zegt tegens Jan Baptist.

Ga jy maar zagjestreden,

Na 't huiz daar gy logeerd, en kom die slagen voor.

J. Bapt. 'k Sal my wel freek fan die affront, te Luike, oor.

Mich. Ja, ja, daar leid onz gants niet aan gelegen.

Ryk. Wat duukt u, heb ik hem niet wel van 't lyv gekregen?

Klara gaat in huiz.

DE TIENDE TOONEEL.

Rykert, Frederik, Michiel.

Ryk. **G**Y hebt in 't minst geen kwaad vernomen, zoo
ik meen?

Fred. Men heeft my nietz gedaan, o neen:

'k Moet evenwel, zyn voorzorg pryzen.

Ryk. Hy kwam aan my een groote dienst bewyzen:

Want ik had eenige papieren, waar aan veel

Gelegen is, daar leggen, die 'k geheel

Geborgen heb, ook pryz ik in dit deel,

Deez' zyn voorzigtigheid, daarom is hy my liever,

Hy diend, all' die hy diend, met hertelyken iever.

Mich. Een knegt, die trouw diend, doet zyn pligt maar.

Ryk. Maar, myn Heer,

Waar spraken wy dog af? wanneer

Hy onz die boodschap bragt? my duukt, gy waart aan
't spreken

Van

Van Neef en Nigt? *Fred.* Dat zy malkander wel geleken.

Michiel tegens Frederik.

Die Heer, die ginder gaat, heeft sterk na u gekeken.

Fred. Dat 's goed, dat ik hem zie, het is myn vriend, ik moet Hem spreken, nu, tot flus, Heer Rykert. *Ryk.* 't Gaat je goed.

V E E R T I E N D E T O O N E E L.

Rykert, Michiel.

Ryk. 'k **B** En bly, dat ik ben van die Luiker Waal ontflagen,

Ik bond myn gramfchap in, 'k had anderz hem geflagen.

Mich. Dat 's wyffelyk, en wel gedaan:

Maar had jy eenz begonnen hem te slaan,

Hy zou u alz een beer vernielen,

En alz een hoen verfcheuren gaan.

Ryk. Ja, maar ik wagt my wel van zulke fielen:

Maar Klara was ontfteld. *Mich.* Ik vreezde meêr als zy.

Ryk. Wel, dat men gekken vreezd, dat kan geen bloheid heeten.

Mich. Die bui is over: ei! laat onz hem maar vergeten.

Michiel ter zyden.

Hy heeft noch niets gemerkt, ja wel, ik ben zoo bly.

tegens Rykert.

Ik vreez nu niet, Heer, wel verftaande....

V Y F T I E N D E T O O N E E L.

Rykert, Michiel, Klara, in vrouwe kleederen.

Klara, van binnen.

H Oor! gy meugt zeggen wat gy wild.... *Ryk.* Hoor! wat geraaz

Daar binnen? wat of 't is? *Mich.* Ik weet niet, baaz.

Klara, van binnen, zomtydz haar ftem veranderende.

Broêr! Zutter! ... *Ryk.* 't Is myn Neef, en Nigt, wat of 'er gaande

DE MINNELISTEN,

Mag wezen? ik voor my, ik waande,
Dat hy nu uit was. *Mich.* Maar, myn Heer, hy is
wel ligt

Gekomen agter in.

Klara, op 't Tooneel komende, in vrouwe klee deren.

Oom! och! *Ryk.* Wat is 'er, Nigt?

Klar. Ach! gy komt recht van pas, myn broeder
Gaad, dat 't een schrik is, aan, nooid zag ik hem ver-
woeder

Als nu, maar, ach! ... *Ryk.* Nu, vaar al voort,
Wat wil hy? *Klar.* Och! het is een zaak, nog nooid
gehoord,

Hy wil met Ferdinand gaan vegten. *Ryk.* 'k Zal 't be-
letten.

Hoe kwam het by? ik meen, 'k zal my daar tegen zetten.
Klar. Zy kregen kwestie in myn tegenwoordigheid,
En hebben aan malkaâr, iets in het oor gezeid,

Ik weet niet wat: en na die reden
Ging Ferdinand voort weg, en scheen, heel wel te
vreden.

Ryk. Toen hebben zy de plaats versproken, om malkaâr
Te vinden. *Klar.* Oom, myn broêr ging zonder dralen,
Voort in zyn kamer, om zyn degen daar te halen:

Ik volgden hem voort agter naar,
En sloot de deur, als hy daar in was, straks van buiten
Wel vast in 't slot, en nam de sleutel meê. *Ryk.* Dat sluiten,
Is wel gedaan, voor eerst kan hy niet uit. *Klar.* Dat
's waar;

Nu dogt my, was het best, dat gy voort all' de vanden
Van Ferdinand ging spreken, om 't gevaar

Zoo voor te komen, 't wyl zal ik de deur toe binden.

Ryk. Je zegt zoo wat, 't is wel, ik ga daar voort na toe,

Gy, gaat nu by uw broeder, en zeg, hoe
Dat hy ook raazd, dat ik, zoo hy zig geeft na buiten,
Hem in myn testament, voor eeuwig uit zal sluiten.

Klara binnen.
ZES

Z E S T I E N D E T O O N E E L.

Rykert, Michiel.

Ryk. **M**ichiel, blyf hier omtrent tot dat ik weêr kom,
doe

Zyn kamer zoo terftond in't nagtflot, 't kan niet schaden,
En hou je by de deur, of hy ook 't venster uit (den.

Wou springen, want wie weet, wat hem zyn drift zal ra-

Mich. Dat is ook zoo. Myn Heer de jeugd is zoo verbruid,
En heet tot vegten met den degen,

Dat het een schrik is, elk die draagd 'er nu vast een,

Ja, 't is nu, als een pyp te smoken, zoo gemeen,

En die 'er niet een heeft van zyn Mama gekregen,

Die mag niet meê, 'k geloov' het nu de mode is,

Ja 'k zeker, ja Sinjeur, ei kyk! je ziet niet mis,

Elk heeft 'er hier vast een oft twee met haar drie vieren,

Ja zelf zoo gaad de Beurz tot Amsterdam niet vry,

Men ziet ze, 'k heb 't gezien, daar ook met degens
zwieren.

Ryk. Ja wel, ik haat die alz een pest voor my.

Mich. Maar weet je wat, myn Heer, die wyzheid is 'er by,

Veel Ouderz hebben die gebonden van te voren;

Want brak ze eenz los, de droez! dan was 't verbruid.

Z E V E N T I E N D E T O O N E E L.

Rykert, Michiel, Klara, in mans kleedren in 't venster.

Klar. **O** Om, 'k word hier geaffronteerd, men sluit
My door uw last. *Ryk.* Wil u daar niet om storen,

Heb wat patientie, 'k zal u straks verlossen. *Klar.* Moet

Ik lyden, dat men my dit groot geweld hier doet?

Ik barst van spyt, en raaz van toren!

Ryk. Ik mag die mocij'lykheid wel hooren.

Nu, ik ga heen, en zie hoe dat ik 't stel.

Mich. Maar, was 't niet goed, om dit duel

DE MINNELISTEN,

Te staiten, dat ik dit Juffrouw Marie ontdekte,
 Die groot vermogen heeft op Jonker Ferdinand?
 Zy zal gewislyk van haar kant,
 Zoo veel doen alz zy kan, en ligt dat dit wel strekte
 Tot haar bevrediging. *Ryk.* Dat's wel, doet gy uw best,
 En, laat op my staan al de rest.

ACHTIENDE TOONEEL.

Klara, in vrouwe kleederen, *Michiel*.

- Klar.* **I**SOom al weg? *Mich.* Wel is dat waard te vragen?
Klar. **I**k vreez, dat ik nog al dit woelen zal beklagen,
 En Oom dit zal ontdekken. *Mich.* En waar door?
 Eilieve! zeg dat eenz, op dat ik 't ook eenz hoor?
Klar. Door de eene of de and're brief, die van broêrz dood
 zal spreken,
 En, die hy dagelyks verwagtede is van Luik,
Mich. Ik heb dat werkje zoo besteken,
 Zoo fyntjes, en zoo fraai, zoo puik;
 Van 't Posthuiz haal ik alle daag zyn brieven,
 En die aan hem zyn geadresseerd,
 Die worden voort aan 't vuur vereerd:
 Daar na zoo zel je my believen,
 't Geld weêr te geven. *Klar.* Ja, van gantsfer herten.
Mich. Goed.
Klar. Tot nog toe gaat het wel. *Mich.* Kom laat ons op
 die voet
 Voord varen, ik zie haast die eyerz uitgebroed.

Einde van het tweede Bedryf.

D E R D E B E D R Y F.

E E R S T E T O O N E E L.

Maria, Ferdinand.

Mar **I**k heb u doen ontbiên, om ergens van te spreken,
Dat wigtig is. *Ferd.* Juffrou, ik blyf niet in gebreken,
Schoon ik verbannen ben van u, wild gy my weêr
Herroepen? *Mar.* 't Is voor u, en tot uw intrest, Heer,
Dat ik u zeggen zal, en om u te beproeven,
Of gy my nog bemind. *Ferd.* Dit laatst, zal niet behoeven,
In weêrwil van uw haat, bemin ik u, gebiê
Slegts, gy zult zien, al wat gy wild geschiê.

Mar. En gy, beloofd gy dit? *Ferd.* O ja! zoo 't kan geschieden.

Mar. 't Volbrengen valt niet zwaar, van 't geene ik zal ge-
bieden.

Ferd. Gebiê, ik zal gehoorzaam zyn.

Mar. De reden, dat ik u ontbood by myn,
Is, dat ik midd'lares wil van 't verschil verstrekken,
Dat gy met Rykert hebt, en om u dit te ontdekken...

Ferd. Met Rykert, hoe! wel wat is dat?

Vergeêv het my, Juffrouw, dat ik dit niet bevat.

Mar. Ei! zoek my niet diê zaak te ontleggen,
Men kwam het my flus allez zeggen.

Ferd. Wat is 't, Mejuffer? *Mar.* Wel! de uitdaging diê
gy had...

Ferd. Mejuffer... *Mar.* 'k Wil, hoe 't zy, uw beider twist
beslegten.

Ferd. Uw zorg diê is onnut, hy zal gewiz niet vegten,
Om dat hy daar van spreekt.

Mar. Denkt gy, dat 't hem aan moed ontbreekt?

Hy weet met zyn geweer wel wond'ren uit te regten,

Ferd. Moed! dat 's al zyn gebrek, in plaats van dat, zoo pogt
En snorkt hy, want ik weet wel dat hy nooit en vogt.

Maar, weet uw Neef dit ook? *Mar.* Ja, hy, en al myn
vrienden,

Myn

Myn Oom ook , die daar in nog veel vermaak kan vinden , (heid.

En lustig daar om lagt. *Ferd.* 'k Lach om zyn bloedig-

Mar. Uw medevryer heeft iets aardigs aangeleid.

Hy nam zyn zusters kleed , en zy heeft 't zyn' genomen ,

Weet gy dit niet? *Ferd.* Neen! dat 's my nog niet voor-
gekomen.

Mar. Gy lagt met haar dan , en zy dryfd met u de spot :

Maar alz zy zig verkleên werd ieder een bedot.

Ferd. Gy zegt my iets, dat my verwonderd, en doet denken

Dat zy maar tragten, om myne eer hier door te krenken,

'k Zal toonen dat men my niet houden moet voor zot.

Ferdinand wil weg gaan.

Mar. Zagt! Heer , ik heb uw woord , gy zyt nog niet ont-
slagen.

Ferd. Maar is het moog'lyk dat die bloede u kan behagen ,

Mar. Daar kryg ik weêr bezoek , daar komt zyn zuster aan?

Met weêrwil moet ik u , myn Heer , nu laten gaan :

Uw heufheid , hóóp ik , zal my hier in wel verschoonen,

En , om u voor haar niet te toonen ,

Zoo gaa maar in de Tuin , by Oom en by myn Neef.

Ferd. Gy hebt my niets mizdaan , diez ik 't u ligt vergeev'.

Ferdinand zêid stil in 't ingaan.

Ik zal maar tragten , zoo ik kan , hier ui. te breken.

T W E E D E T O O N E E L.

Maria , Klara , in vrouwe kleederen.

Mar. **G**Y komt hier net van pas , Mejuffer , 'k moet u spreken.

Klar. Wat zoete Juffer? *Mar.* Ik hou hier Heer Ferdinand
Gevangen , die van yver brand

En blaakt tot vegten , en hy zagt my nog te ontsnappen.

Maar 'k hielt hem hier, hy gaat zoo even van de trappen,

Om laag na onze Tuin , en daarom vreez niet meêr.

Klar. Myn broeder vreezd hem niet , hy wil hem wel te
keer. *Mar.*

Mar. Ik twyfel daar niet aan, maar om het te beletten,
Zoo heb ik my daar tuffen willen zetten.

Klar. Wild gy de kragten van uw fchoonheid dan beftéén
Om hen te fcheiden? *Mar.* Neen, dat is het niet alleen:

Myn Oom en Neef die zullen 't fluiten,

Dat zy niet werden handgemeen,

Te meêr, om dat wy hem hier in onz huiz befluiten.

Maar hier een fpeid je by. Mejuffer Klara, ei!

'k Zeg, Minnaar, of Matres, gy weet dit allebei

Zcer net te fpielen. *Klar.* Niet, ik ben nog de een nog
de ander. (kander.

Mar. Neen, neen, gy fpeeld die rol volmaakt duz by mal-

Klar. Heb ik u iets misdaân, doe 'k giff'ren was verkleed?

Zoo bid ik om pardon. *Mar.* Pardon? my is geen leed

Door uw verkleeding wedervaren,

En daar geen' miz-daad is, is ligt 't pardon te fparen.

Maar 'k weet niet, of gy weet

Dat 'k uw verkleeding wift.

Klara, ter zyden.

Ha! ha! zy wil 't verbloemen,

Het geen zy giff'ren deed; ik veinz dan ook voor haar.

tegens Maria.

Wel, waarom tragte gy dan niet myn naam te noemen?

Mar. 'k Vond uw verkleeding toen zoo geestig en zoo raar,

Dat ik u helpen wou om my eenz te bedriegen:

Gy waande een Minnaar, ik uw Minnares te zyn.

Klar. Dan moet gy ook pardon aan myn

Verzoeken, voor 't bedrog: maar wagt u van te liegen.

Mar. Wel! Stellen wy 't gelyk? *Klar.* Ik ben daar meê te

Maar zagt, daar komt uw Oom aan treên. (vréên.

DERDE TOONEEL.

Frederik, Maria, Klara, in vrouwe kleederen.

red. **M**ejuffer Klara, 'k heb met zorg, na u vernoo-
men

Waar

Waar of gy waard? als gy vertrekt, schynd elk te droo-
Want alz gy u verkleed ontstéekt gy elk in min; (men;
En brengt verwarring in myn gantse huizgezin.
Maar apropo, ik wilde u wel een woordje vragen,
Indien het u niet zou mishagen.

Klar. Als 't u beliefd. *Fred.* 't Was van 't gegeven geld.

Klar. Myn broeder heeft het. *Fred.* Dan ben ik gerust gesteld,
't Is daar het wezen moet, ik ben nu wel te vreden,
Men kan 't niet beter tog besteden.

Maria, 'k moet u iets belasten.

Maria tegens Klara.

Nu, tot flus.

Klar. Gelyk gy zegt.

VIERDE TOONEEL.

Klara, in vrouwe kleederen, alleen.

AL dit gebrus

Dat komt my in myn hert groote ongerustheid maken,
'k Zie nog geen middel hier fatzoen'lyk door te raken,
't En zy Michiel.... Maar 'k zie myn Oom komt uit.

VYFDE TOONEEL.

Rykert, *Klara,* in vrouwe kleederen.

Ryk. **N**Igt, waar komt gy van daan? *Klar.* Oom, van
myn broederz' bruid.

Ryk. En ik van Ferdinandz', daar heb ik gaan vertellen
Uw's broederz' twilt met hem, zy prezen myn beleid,
Dat ik gebruikt heb, om me'er tuffen bei te stellen,
Zy willen dat die zaak, door hem word bygeleid:

En zullen hem zoo lang in huiz besluiten

Tot hy zulks doet: maar 'k vreez zy zyn nu al na buiten,
En dat maakt me ongerust. *Klar.* Heb daar geen zorr

voor,

Want Ferdinand die is tot Fred'rikz' opgesloten.

Ryk.

Ryk. Ei! ei! wel zoo! wel zoo! 'k ben bly, dat ik dat hoor.
Klar. Juffrouw Maria, heeft een schot daar veur geschoten,
 Zyn liefde bind hem daar, en Fred'rik wil de vree
 Daar sluiten tuffen hen, zyn Neef, Heer Lod'wyk meê.
Ryk. 'k Ga daar na toe.

Z E S D E T O O N E E L.

Klara, in vrouwe kleederen, *Michiel* wenkt *Klara*, en alz
 Rykert weg is, komt *Michiel* met een boutelje uit.

Mich. 'k **Z** El Jan Baptist na dezen
 Hier niet meê zien, 'k heb hem de weg na huiz geweest,
 En aan het schip gebragt. *Klar.* Dat hebt gy braaf ge-
 klaard.

Mich. Maar och! *by drinkt.*
 Hoe goed is 't, dat men eenz zyn geest vergaard.
 Maar daar komt *Ferdinand*, vertrek. *Klar.* Dit doet my
 vreezen.

Z E V E N D E T O O N E E L.

Michiel, *Ferdinand*.

Mich. **I** K dogt, myn Heer, dat gy tot Fred'riks waard.
Ferd. 'k Ben daar geweest, maar 'k heb hun daar be-
 drogen

Die my bewaarde, ik ging, zoo ras
 Ik kon, van daar. *Mich.* Maar, Heer, heb jy wel over-
 wogen,

Dat die zyn vriend bedriegd, bedriegd zig zelve eerst?
Ferd. 't Is min de liefde, alz de eer, die myne ziel beheerst.

Mich. Maar; waar je dan niet wel bewaard by jou beminde?
 Of kan je meê vermaak, alz by jou liefste vinden?

Is jou de dood zoo lief? dat is me leet,

Want na my dunkt, ben jy geweldig heet

Op 't vegten, *Rykert* heeft het beter uitgevonden,

Die heeft het ieder een gezegd,

Nou is hy als in huiz gebonden.

Ferd. Ja, dat geloov ik wel, hy vreesd voor een gevegt;
Maar, ik wil evenwel daar zyn, myn eer die legt
Daar aan; ik heb hem uitgedaagd, en zou 'k niet komen,
Daar we afgesproken zyn? dat was poltronny
Voor my. Neen, neen! ik heb het ondernomen,
En zal het doen, wat zou men aars van my
Niet zeggen? 'k agt myne eer, my meerder waard te
wezen,

Alz myn Matres: en 'k heb van haar verstaan,
't Geen Rykert heeft op gisteren gedaan.

Michiel ter zyden.

Zou hy 't wel weten? dan zoo mogen wy wel vreezen.
tegen Ferdinand.

En wat? *Ferd.* Ja, ja, 't is my gezeid. *Mich.* Wat is 't?
wat weet

Jy dan? *Ferd.* Dat hy zig heeft verscheide maal verkleed,
Dan alz een Jonker, en dan weêr, in Juffers kleêren?
Dan, is hy hier, dan, daar, en dan weêr nergens niet.
Zyn zuster doet het ook.

Michiel ter zyden.

Ha! ha! 't is goed, hy ziet

Nog 't regte puntje niet. *Ferd.* Nu wil ik hem gaan
spreken,

En my van zyn versmading wreken:

Gy kond my zoo gy wild wel helpen. *Mich.* Heer,
Gebië maar slegts. *Ferd.* Ik wou wel 't onderscheid eenz
weten,

Waar door me 'er beiden kend, om niet op nieuw, myn
eer

Te kwetzen, door abuiz: kend gy ze aan lengte of breedte?

Mich. Neen, zeker. *Ferd.* Weet gy niet, wat teikens dat
hy heeft?

Mich. Neen, zeker geene; alz die natuur aan alle geeft.

Ferd. Daar vraag ik jou niet na, kond gy 't aan sproet of
plekken

Niet

Niet zien? *Mich.* Neen, die 'er zyn tragt yder te bedekken
Zoo veel hy kan. *Ferd.* Ja wel, daar hangd het nog-
rans aan.

Op giff'ren, hebben zy een wisseling gedaan,
Van kleëren, en 'k geloov, dat ik doe wierd bedrogen.

Mich. Het is myn even eenz gegaan.

Ferd. Wat duiker! heb je dan gedaan?

Mich. Ik volgde evenwel myn oordeel, en myn oogen.

Ferd. Wel dat 's wel drommelz mooi, hoe krygt gy 't zoo?

Mich. Ik gav 't onwetende. *Ferd.* Gy zyt een schoone boô:
Een die haar daag'lyks ziet, zou haar niet onderscheiden!
Gy brod myn ganste spel. *Mich.* Je hebt het zeltz ver-
brod:

Doe jy haar aansprak, he! doe stond je ook? alz Piet (not.

Ferd. Maar die haar daag'lyks ziet... *Mich.* Zoet! zoet!
daar 's, een van beiden,

De zuster of de broër. *Ferd.* Kom laat onz t'zamen gaan
By haar. *Mich.* Neen, gaad alleen, ik zal hier blyven
staan;

Men heeft myn paspoord, my, om uwend wil gegeven.

Ferd. Kom maar met my, geen mens derft zyne handen
staan

Aan u, als ik u help; help gy myn op de baan,
Ik zal beginnen daar gy r'elkenz zyt gebleven.

A C H T S T E T O O N E E L.

Michiel, Klara, in vrouwe kleëren, Ferdinand.

Mich. **I**K wens je goejen dag, Juffrouw tjen, of myn
Heer,

Of wat je wezen meugt, een mannetjen of wyfjen,
Ik wou 't wel weten: want dien Heer, verlangt heel zeer

Daar na, en 't is ook, om een zoentjen of een kyfjen.

Klar. Michiel gy zyt een gek, en weet niet wat je zegt,
Kunt gy 't niet zien aan deze kleëren?

Ferd. Maar; gy veranderd die zoo dikwils, dat men regt

Daar aan mag twyffelen.

Michiel aan Ferdinand.

Zou jy, meêr blyk begeeren,
Van dat dit Rykert is? bezie, zyu schemp're lach,
En trotze grillen eenz: ik zie't aan all't gedrag.

Ferdinand aan Michiel.

Dat's zeker Klara zelv.

Michiel aan Ferdinand.

't Is niet.

Ferdinand aan Michiel.

't Is al.

Michiel aan Ferdinand.

't Is leugen,

My, die'er daag'tyks ziet, val jy hier in nog teugen?

Ferdinand aan Michiel.

Wel, ze is het nogtans al.

Michiel aan Ferdinand.

Ik zeg je ze is het niet,

Wel dat is henkerz.

Ferdinand aan Michiel.

Wel! gaat nader by en ziet:

Noch eenz, 't is Klara zelv.

Michiel aan Ferdinand.

Dat kan ik niet gelooven,

Alz ik deez' zie van onderen en boven,
Zoo is hy't; maar ik zal een reiz aan't sarren gaan,
Dan zullen wy't wel zien.

Michiel aan Klara.

Om hier niet lang te staan,

Heer Ferdinand wou u wel eenz alleenig spreken,
Versta je 't wel? *Klar.* Michiel, komt my het hoofd
niet breken:

Ik rade u, dat gy my op straat niet affronteerd.

Mich. Ja affronteeren? geev' myn geld maar. *Klar.* Wat
begeerd

Gy? *Mich.* Geld. *Klar.* Wel gaat dat by myn broeder vra-
gen. *Mich.*

Mich. Dat doen ik nou, en jy beloofd my goude dagen,
 Alz ik jou langen tyd gediend heb, zul je zien,
 Zeg jy, of jy zult maken,

Dat ik kom tot een mooi officitjen te raken.

He... Maar wat een tyd, dat 's tien jaar, posito
 Ik ben nou dertig jaar, en tien dat is... hey... zoo...
 Dat 's veertig, en dan moet ik leeren lezen, schryven,
 En cyff'ren, daar meê loopt nog vier jaar op den hond;
 Dat 's vier en veertig, zoo men my zoo gaauw al vond,
 Apart... om 't leeren in zoo korten door te dryven;
 Want allez wat ik neem dat cyffer ik niet eenz,
 Ik neem 't maar zoo alz 't komt, dat is niet ongemeenz:
 Nou dan nog zes jaar om 't offici te bekomen:
 Dat 's veertig jaar, neen... neen... 't is vyftig, 'k zou
 wel schroomen

Voor dat offici, want, myn Heer, 'k ben dan ligt dood.
by keerd zig na Ferdinand.

Wat dunkt jou van die zaken?

Dan mogen zy my wel tot Kollekteur gaan maken,
 Van het passatie-geld van Karons leere-boot.
 Neen, geld, Sinjeur!

Klara tegens Ferdinand.

Myn Heer, keurd gy die inzolentie,
 En dolligheid voor goed? foei! die inpertientie.

Ferd. Ik wilde wel, dat Juffrouw Klara, zyn
 Uitdaging op haar nam, 't was meerder eer voor myn,
 Met haar te kampen; en 'k wil all' myn rust verliezen,
 Voor eeuwig, om met u, een minne-stryd te kiezen.

Klar. Ik wil met u geen doen meêr hebben, daar 's 't kartel
 Weêrom: weest meêr beleeft by Juffers, hoord gy wel,
 Myn Heer? en minder trots, dan zul je wyzer leven.

Ferd. Heeft hy dan uit myn naam, u dit geschrift gegeven?

Klar. Ja, gisteren. *Ferd.* Hy 's gek. *Klar.* Gy lykt het ook
 te zyn.

Ferd. Ben ik u gift'ren dan ontmoet? *Klar.* Ja, gy zyt myn

Ontmoed. *Ferd.* Mejuffer, wild my dog hier in ver-
 schoonen,

Ik heb het niet gedaan, om u daar door te hoonen:

Ik meende zekerlyk, dat ik uw broeder vond.

Vergeev dit mis-verstand, daar gy alleen de grond

Van hebt gelegd: maar waar zal ik uw broeder vinden?

Klar. Ik ben niet zot, of een ontzinde,

Dat ik, u zoo een ding zou zeggen: neen, Heer, gy

Zult dat niet weten, ooid van my:

Maar, waar dat hy ook zy, zal hy u nimmer vreezen;

Gaa heen, en zoek jy hem. *Ferd.* Ik gaa't ook doen, en gy,

Michiel, ga meê. *Mich.* Dat zel wel leugen wezen.

NEG ENDE TOONEEL.

Michiel, Klara, in vrouwe kleederen.

Mich. **N**Een, om de dood niet, baaz, volg ik jou:
ga maar heen.

Klar. Die na een dooden zoekt, zoekt, 't geen hy niet wil vinden.

Mich. Ligt gaat hy straks te post, na de and're wereld: neen,
'k Zal hem niet volgen, neen, by loo niet! zoo de winden
Hem gunstig zyn, zoo vind hy hem nog wel op reiz.

Klar. Laat hem doen wat hy wil; maar, hoor Michiel,
ik eis,

Zulk soort van potsen niet, alz gy daar uit kwaamd voe-
Gy moogd wel tegenz my, uw'mond wat minder roeren,
Voor Ferdinandus. *Mich.* 'k Moest het doe ter tyd zoo
doen,

Op dat hy niet, de waarheid mogt vermoên;

En't was zoo opgestemd, dat ik jou wat zou plagen;

Hy weet wel, dat ik niets alz leugen daar aan zeg.

Klar. Maar, 't was al veel te grov. Dat we eenz een overleg
Nu maakten, van onz doen: maar; waar mag Lod'wyk
wezen?

Mich. J' hebt groote reên, voor hem te vreezen;

Want, meisjes zyn alz warme spyz; die dra

Bedervd, alz men ze niet by tyds, dist. *Klar.* Goed, o ja!
Ik

Ik lach, om uw onnooz'le reden.

Mich. Je moet, niet moei'lyk zyn daarom, Juffrouw, ik ga
Zoo voord na huiz; zie, daar komt Lodewyk aan treden,
Praat jy wat met hem, tot ik daad'lyk weder kom.

T I E N D E T O O N E E L.

Lodewyk, Klara, in vrouwe kleederen.

Lod. **W**El! hoe is 't met Baptist? is hy al wederom
Vertrokken? *Klar.* Ja, Michiel, die is hem gaan
bezoeken,

Daar hy logeëid: maar hy begon op nieuwz te vloeken,
En schelden op myn Oom: Michiel lei al de schuld,
Op hem, en heeft hem zoo de kap gevuld:

Hy zei, ik was bedroefd dat z' hem zoo affronteerde,
Dien goejen ouden man, waarom ik hem verëerde,
Miet vyftig guldens, om, weër heen

Tc konnengaan, na Luik, en 't geen hy had gelcën
Te boeten met die gift; doe trok hy daad'lyk henen.

Lod. Maar; wat of nu uw Oom wel van zyn Neev zal mee-
Klar. Myn lief! hy ried het niet: (nen?)

Hy weet nog niets, van 't geen daar is geschied.

Hy denkt, myn broeder is het venster uit geklommen,
Om, by Heer Ferdinand te kommen,

Die hy denkt, wel bewaard te zyn;

En 's avonds, denkt hy, is hy stil in huiz gekomen,

Terwyl hy zoetjens lag op 't rustbed wat te droomen,

Om dat hy my, daar na in zyne kleëren zag. (ven?)

Lod. Zoo meend hy, dat uw broër, 's nagts is in huiz geble-

Klar. Ja zeker, maar dat hy met 't krieken van den dag,

Is stil weër op gestaan, en uit gegaan; wy geven

Hem hooop, dat hy wel haast, op 't middagmaal zal zyn.

Straks komt Michiel weërom, zyn toeleg, is heel fyn.

Lod. Hy heeft alleen, de weg, en 't middel uitgevonden,

Waar door ik hooop dat wy in heil'ge trouw-verbonden,

Gezegend zullen zyn, ik de uwe, en gy de myn'.

E L F D E T O O N E E L.

Lodewyk, Michiel, met laarzen en sporen, een een zweep in de hand, *Klara*, in vrouwe kleederen.

Lod. **E**l zie! hoe koddig komt Michiel daar uitgestreken?

Mich. Ja, ja, zoo moet het zyn, dit zyn de regte streken, Gelaarst, gespoord, beslikt, en 'k weet niet wat al meêr, Gelyk de Postilion, van eenig Prins of Heer.

'k Heb all' den nagt gereên, en niet een voet doen roeren: Nu, hóóp ik, zal men hem, den aap wel eenz ontloeren, Of, wel een deel daar af, zoo jy je mond kond snoeren.

Lod. Maar, zegt myn eerst eenz: hoe heb jy dat aan gelegd?

Mich. Om ons door uitstel, nou geen ongemak te brouwen.

Versteekt u hier maar weg.

aan Lodewyk.

aan Klara.

Jy, zoekt u sluik te houwen,
Tot de ouwe man komt, hoord dan wel na't geen men
zegt;

Maar luisterd snedig toe, want daar is aan gelegen:
Dit 's 't meesterstuk van die 't bedriegerz ambagt plegen:

En alz ik op hou, kom dan uit, en knoop daar aan,

Die trek, op gisteren besluten,

En dan zal 't werk gemakk'lyk gaan,

Fraai, zonder horten, zonder stooten.

Daar komt hy, houd je vreemd van my, dan is 't gedaan.

T W A A L F D E T O O N E E L.

Rykert, Michiel, Klara, in vrouwe kleederen, ter zyden.

Ryk. **W**at scheeld Michiel, dat hy in zulk een equipasie
Verschynd? hy lykt een Jan pottasie,
Of een beslikte post; het zou my spyten, zoo
Hy gek was.

Michiel, gelaarst, gespoort, een zweep in de hand.

'k Heb, myn Heer, de gantse nagt gereden

De

De velden op en neêr, en 'k ben schier dol.

Ryk. Ho! ho! het schort hem in de bol, of hy is vol.

Mich. Myn Heer, myn zottigheden,

Doe ik alleen, om jou, en 'k zeg je hebt geen reên

Tot lagchen. *Ryk.* Zoo men zot is, 't is voor zig alleen,

En gy zyt 't voor u zelv: maar waar hebt gy dan heen

Geweest? wel zeg me dog de reden.

Mich. Indien je wiit, wat pots, men u heeft aangeregt,

Je zoud gelyk alz de Ezels huilen,

En ligt, van vreugd je broek bevuilen,

Wanneer het jou maar wierd gezegt.

Ryk. Is Ferdinand dan uit Heer Fred'riks huiz ontkomen?

En heeft hy met myn Neef gevogten? *Mich.* Dit zyn

droomen,

By de and'ren zyn; maar ik en zeg 't u niet, ik zwyg 't,

't Is best, dat jy dat nieuwz van and're menffen krygt.

Ryk. Neen, neen, kom zeg 't my maar, ik wil het daad'lyk

weten,

Of ik zal u... *Mich.* Hoe! heb je alreedz vergeten

Te lagchen? *Ryk.* Neen ik, maar 't is nou geen tyd

daar toe,

Zeg op maar! *Mich.* Wyl je wild, myn Heer, dat ik

het doe,

Zoo zal ik 't jou net gaan vertellen;

Maar 't is wat lang, en, dit moest jou voor all', niet

kwellen.

Ryk. Verkort het, zoo je kunt, of 'k barst schier uit myn vel.

Mich. Nou, jy bemind je Nigt. *Ryk.* Ja, ik bemin ze wel.

Mich. Je denkt ook, dat zy wyz is, doe je niet? *Ryk.* Met

reden.

Mich. Maar giff'ren, zag jy haar by haar gebuurtje niet?

Ryk. Neen. *Mich.* Wie dogt jy, was dat, die gisteren be-

kleeden,

Juffrouw Mariás zij? *Ryk.* Myn Neef, die... *Mich.* Kla-

ra hiet.

Zy had haar zelve doe verkleed, in Jonkerz kleêren.

Klara, ter zyden.

Maar, waar toe diend die praat?

Ryk. Bedriegd men my hier zoo? waar zal ik my nog keeren?

Mich. Ja, hoor maar eenz hoe verr' dat dit bedrog nog gaad,
En hoor na 't eind van dit bedriegen:

Dat is, dat Klara zelv' t kontrakt geteikend heeft,
En 't Huuw'lyks-goed ontfangen, zonder liegen. ...

Klara, ter zyden.

Ha, schelm! verrader! *Ryk.* Nu, ga voort.

Klara, ter zyden.

Myn hert dat beeft.

Mich. Ja! jy zult nog wat anderz hooren.

Klara, ter zyden.

Hy zal de listen klaar, en naakt te voren
Gaan leggen, aan myn Oom, om zoo, zig zelve vry
Te maken: maar ik zal 't ontkennen, en die zaken
Zoo schikken. ... *Ryk.* En wat deê myn Neef terwyl?

Mich. Wat hy

Terwyl deed? hy wist, in zyn zusters kleed te raken,
En zy is heel onschuldig aan het geen

Ik u verhalen zal; gy weet, dat 't geld alleen
In klinkklaar goud bestond, dat Klara heeft ontfangen,
Van Fred'rik, gisteren, en op haar broêrz gebeên,
Heeft zy, het hem gaan overlangen,
Dog, zy en wist niet waar aan hy het zou besteên.

Klara, ter zyden.

Hier door zal 't allez in de regte vouw weêr komen.

Mich. Daar op, is hy van stonden aan,

Met dat reed geldje, deur gegaan,

En zonder 't ons te zeggen, wie zou 't droomen. ...

Ryk. Dien guit! heeft die dan all' 't geld meê genomen?

Mich. Ja, daar 's geen twyffel aan, myn Heer.

Ryk. Dien schelm! dien deugniet! dien ondank'ren! dien verrader!

Wat guite-stuk is dit! *Mich.* 'k Heb 't nooit voorhenen
meêr

Ge-

Gehoord; maar wagt: je weet het nog niet al te gader.

Ryk. Maar, 't aldermeeste dat my kweld,

Is, dat ik borg staâ, voor het geld.

Mich. Dat weet ik wel. *Ryk.* Maar, kan men hem niet agterhalen?

Alz me iemand zond, om hem te zoeken... *Mich.* 'k Loof wel neen.

Ryk. Maar weet je niet waar dat hy heen

Getrokken is? wilt jy 't niet toén by gong? *Mich.* Alleen

Zal ik u zeggen, zonder dralen,

Wat my gebeurde is. Na dat hy twee uren weg

Geweest was, komt een vriend van me, onderwegen,

Zoo alz ik om een boodschapping, my tegen:

Die my verhaalden, alz ik zeg,

Hoe *Rykert* hem was tegen komen ryden,

Op een goed paard, en meende zoo te gaan,

Italien te zien: alz ik dit had verstaan,

Was 't, dat ik my heel zeer verblydden:

Ik nam een paard, en reed de weg na *Leiden* voord,

Daar ik nog kwam voor 't fluiten van de poort.

Ik dagt, dat hy de nagt daar blyven zou: daar hoorden

Ik van *Studonten*, die hem kenden, hoe dat hy,

Daar deur gereên was: ik was bly,

En reed de poort weêr uit, na weinig woorden

Te spreken: maar, hoe ik hem heb gezogt,

Myn tyd heb ik vergeevs met zoeken, deur gebrogt.

Klara, ter zyden.

Die leugen, is van hem byzonder wel bedogt.

Ryk. Wat zal ik nu hier in beginnen?

Ja wel! ja wel! ik mis myn zinnen!

Nu zal hy, zoo lang 't geld duurd, zyn een Heer,

En zig dan ligt in de oorelog begeven;

Och! och! wat moet den mens niet al beleven!

Mich. *Sinjeur*, stel jou wat neêr,

Jy bent gewaarschouwd, des, moet jy 't zoo hoog niet agten.

Ryk.

Ryk. Gy hebt my wel gewaar schouwd , maar wie zou
Dit denken , dat die guit zoo ongetrouw
Zou wezen , en zyn eer zoo slegt betragten ,
Daar hy van my bekwam all' wat hy met gedagten ,
Kon wenssen , en daar ik hem zoo wel had bezind ,
Alz ooid een vader kon , zyn alderlieffste kind.

Mich. En Klara huild en klaagd , en raazd al even ,
Of zy door droefheid , zig benemen wou het leven.
Maar zie , daar komt zy aan. Ryk. Komt gy myn ongeluk
Beschreijen? Klar. Ja , Oom , om meê deel in uwen
druk

Te hebben : maar ik heb voor erger kwaad te dugten ;
Want Lodewyk , die is myn broeder in zyn vlugten ,
Reedz na gezet de gantse nagt.

Ryk. Zoo veel te beter , alz 't wat uitwerkt. Klar. Had hy
't praten ,

En 't zeggen , dat hy na Italie ging , gelaten ;
Ik vreez , dat zal . . . Ryk. Waarom? Klar. Ik vreez de
teed're kragt

Myn's broederz , die Heer Lodewyk niet keeren
Zal konnen , zoo dat hy , om 't goud weërom
Te hebben , zal geweld doen , en , och ! och ! hom ! hom !

Michiel zagt tegen Klara. zy huild.

Dat 's wel bedagt , huild alz een hofhond , wééz niet stom.
Klar. Helaaz ! och !

Michiel zagt aan Klara.

Huild maar aan , om hem al voord te scheeren.

Ryk. Wat luisterd gy malkaâr daar in ?

Mich. Myn Heer , ik zeg , ze is een tien dubbelde zottin ,
Om dat zy huild , want , zy huild zonder reden.

Ryk. Uw knegt is wyzer , alz gy zelv , dien Heer zal doen
Dat best is ; wild niets kwaads van hem vermoên.

Mich. Hei ! nog een Postilion !

D E R T I E N D E T O O N E E L.

Rykert, Lodewyk, Klara, in vrouwe kleederen, Michiel.

Ryk. **D**E vlyd, die gy besteden,
Is die u wel gelukt? hebt gy hem agterhaald?
Dien schelm, Heer? *Mich.* Waght, zoo haaltig niet, zou
'k hopen.

Dien Heer, is buiten aam door 't schielyk loopen:
Laat hem wat rusten. *Klar.* 'k Vreez myn broër dit zuur
betaald! (vonden,

Ryk. Zeg, hebt gy hem gezien, of niet? *Lod.* 'k Heb hem ge-
Omtrent tien uren hier van daan,
Schoon hy drie uren was voor me, uit den Haag gegaan.

Ryk. Zoo, dat 's wel ingereden, in tien stonden.
Hoe kreegt gy hem? *Lod.* Ik zal 't u zeggen: alz hy my
Van verren aan zag komen,

Zoo wist hy de oorzaak wel, en klom van 't paard, en hy,
Trok twee pistolen uit de holsterz; zonder schroomen
Kwam hy my nader, en hy losse ze alle bei
Op my; dog zonder eenz te raken:

Hier op, ging ik van zyn geweer, my meester maken,
En met een forsse stem, ik tot hem zei,
Kom, wil' my, guit, 't gestole geld straks geven!
Of, ik beneem u aanstonds 't leven:

Hier op wééz hy my straks 't valiez, dat ik terstond
Ging openen, en 't by den ander vond:
Terwyl ik bezig was, dat toe te sluiten,

Zoo sprong hy op myn paard,
En gav 't de sporen; met een vaard,
Was hy uit myn gezigt, en buiten
Myn magt, en hy reed alz vervaard,
Zoo dat, ik hem niet volgen kon in 't loopen.

Mich. Zoo deed je een ruiltje, paard om paard,
Schoon 't uwe niet en was zoo veel alz 't zyne waard.

Lod.

Lod. Zoo is 't, ik volgd' hem ook niet na, ik kon niet hopen,
Dat ik hem zou bekomen in myn magt.

Ryk. Daar is ook weinig aan, ik zal hem voord ontërven:
'k Wil hem niet meêr zien, voor myn sterven.

Mich. En na jou sterven ook niet? *Ryk.* Neen. *Mich.* Dat's
wel bedagt.

Ryk. Heer Lodewyk, hoe zal ik jou betoonen
Myn dankbaarheid, en u hier voor beloonen?

Lod. Indien gy my, myn Heer, uw Nigt ten Huuw'lyk geevd,
Ben ik gelukkiger alz iemand die der leevd.

Ryk. Voor deze daad, en, voor uw onbesprooke leven,
Zou ik ondankbaar zyn, zoo 'k dit wou wederstreven:
Maar 'k zal u, met myn Nigt, myn goed en vriendschap ge-
En zy doet kwalyk, zoo zy u dit afflaat, Heer: (ven:
Nou, hoord gy 't Klara, wat dat ik op u begeer?

Michiel stil aan Klara.

Je moet je nou wat spytig houwen.

Klar. Waarom, zou ik myn's broederz vyand trouwen?

Ryk. Dien Heer deed' alz een man met eeren doet:

Zie daar, ik was geheel bedurven (ven:

Geweest, zoo dezen Heer 't geld niet had weêr verwur-
Kom, heb geen meed'ly met dien deugeniet, gy moet,
De naam van zuster, voord in die van bruid verand'ren.

Lod. Ei! dwing haar niet, myn Heer! *Ryk.* Stil, laat gy my
begaan. kand'ren?

Wel nou! hoe hebben wy 't (Nigt Klara) met mal-
Zal 't lukken, zeg? hoc is 't? hier komt geen punt van eer
Te pas. Zoo gy hem trouwd, zal ik 't u allez maken,
En zoo gy 't niet en doet, zult ge aan geen duid geraken,
Derhalven kiefd van twee, zyn liefde, of myn haat.

Klar. Gun' my een weinig tyds, dat ik me 'er op beraad.

Ryk. Neen! neen! geen oogenblik, hier valt niet te beraden.

Michiel tegens Klara.

J' hebt zeker ongelyk.

Klara tegens Rykert.

Ik zal dan, van twee kwaden,

Het

Het minste kiezen, op dat ik u niet vergram'.

Ryk. Eilhoor eens! van twee kwaan het minste te verkiezen;

Wel, Juffrouw! wel, kunt gy'er by verliezen?

Dat doet een man wel, alz hy trouwt, myn zoete lam.

Maar nou, gy staat het toe? *Klar.* Och ja! *Mich.* Och ja!
wel zeker:

Maar kryg ik nou, Sinjeur, niet zoo ... een vollen beker,

Van deze wynkoop? *Ryk.* Neen, het is geen os, nog koe.

Mich. Wel nou, van 't lammetje. *Ryk.* Zwyg, 'k ga na
Fred'riks toe,

Om zyn toeltemming ook te hooren.

Lod. Myn Heer, ik heb hem daar te voren

Van onder-regt, zoo haast, ik weêr kwam in de stad;

Maar ziet, daar komt myn Nigt van zynent wegen.

Veertiende of laatste Tooneel.

*Rykert, Maria, Ferdinand, Lodewyk, Klara, in vrouwe
kleederen, Michiel, Krystyn.*

Ryk. **W**EL, wat zegt Frederik? *Mar.* Hy heeft daar
niet wes tegen,

Hy zend ons beiden af, om 't u te doen verstaan,

Ten waar het podagra, hy kwam hier zelve aan;

Want, hy is ruim die eer, u en uw' Nigte schuldig,

En dit maakt hem te meerder ongeduldig;

Maar t'avond, zal hy teik'nen het kontrakt.

Mich. Hy word dan, tegen wil en dank in huiz geplakt?

Ryk. Ik zal hem gaan tot zynent vinden.

Maar; wat denkt gy wel van myn schelmse Neev?

Mar. Myn Heer,

'k Zou wel wat zeggen, maar, 'k heb agting, voor zyn
vrienden. (minder)

Ryk. Wel, wreekt u duz aan hem, en trouwd met uw be-
Heer Ferdinand. *Ferd.* Heer Fred'rik doet my de eer,

Dat hy my voor zyn Neev heeft aangenomen,

Na dat ik, ruim twee jaar Maria heb bemind,

En zy, verkiesd my ook. *Ryk.* De vreugd is dan volkomen.

Lod.

Lod. Voor my, 'k kan zeggen, dat ik nietsalz vreugde vin
Michiel zal na onz trouw, u allez wel verhalen,

Dat onze Minneliffen raakt;

Hy weet het netjes af te malen,

En daar's wel wat geschied, dat u nog eenz vermaakt.

Ryk. Dat zal my liev zyn, en om zyne dienst te loonen,

Laat ik hem toe, dat hy Kristy tje trouwen zal,

En ik zal hem in dit geval,

Ook myn erkentenis betoonen.

Mich. Wat zeg je nou, Kristyn? myn tydverdryf?

Krist. Zie daar, ik wil geen onbedreven,

In 't minnen, hebben. *Mich.* Hoe! we zellen t'samen leve

Alz broër, en zuster. *Krist.* Neen! ik wil alz man en wy

Mich. Wel nou, zoo mien ik ook, wil jy me 't jawoord
geven?

Krist. Ja; maar eerst perkement. *Mich.* Je houd je lustig sty

'k Zei 't flus niet tegen jou, maar 'k zal een kalf gaan sla

En geven 't jou dan, wil je wel zoo lange wagten? (te

Krist. Ik meen het zoo niet; wat zou dat doen? *Mich.* We

Dan wou ik speulen, vel om vel.

Lod. Wel nou, dat zal wel gaan, Kristyn. *Krist.* Neen, 't z

niet lukken,

Ik kan Michiel te wel, door all' zyn boeve-flukken,

Hy moet eerst teikenen 't kontrakt, alz d' Heeren doet

Mich. Kom aan, dat zal zoo zyn, maar geeft my eerst ee

zoen.

by ku

Krist. Ei! by de menssen, zoo? *Ryk.* Laat ons nu vroly

wezen,

En einden dezen dag op 't maal van vrolykheid. *binne*

Mich. Nou is myn werk ook afgeleid,

En deze Minnelist is uit, als 't blykt by dezen.

Spreekt tot de toezien derz.

Wy zyn voor onze moeite, op 't einde nog voldaan,

Indien 't u ook voldoet, zoo zal ik henen gaan,

En brengen weër in 't kort, iets anderz op de baan.

Einde van het derde en laatste Bedryf.

n

t.

ve

y

of

ty

al

e

r.

z

er

ec

u

ly

er

s

i

